

Toprak Ana, Yeniden Seçildi

Sivas Konfederasyonu (SİVKON) Başkanlığı'na yeniden Dr. Handan Toprak Benli Seçildi. Sivas Konfederasyonu 1. Olağan Genel Kurulu toplantısı Avcılar'daki Gümüşpala Mahallesi Paşaeli Kent Parkı'nda yapıldı. Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Mert'in divan başkanlığında gerçekleştirilen genel kurul toplantısına, CHP İstanbul Milletvekilleri Didem Engin, Dr. Ali Şeker, Milletvekili Adayları Sibel Özdemir, Fevzi Gümüş, Güven Karataş, bölge federasyon başkanları, konfederasyon yönetim kurulu üyeleri, delegeler, konfederasyon üyeleri ile çok sayıda konuk katıldı. **Dev:Sayfa: 3'de**

Hepimizin Tarihi Yaşasın

Çamşılı Gümrüner Köyü'nde bulunan yıllar önce Çamşılı Köyleri'nin ortak katkılarıyla yapılan Gümrüner Köyü Ortaokulu yıkılmak üzere. Okuldan mezun olan yüzlerce kişiden biri olan Muharrem Yılmaz ortaokulun kurtarılması için girişimlerde bulunacak. Uzun yıllar biri ilkokul diğeri Ortaokul olarak kullanılan bu binalar çok eski olduğu için, gerçekleştirilecek tadilat ve yapılacak düzenlemelerle biri köy hizmet binası diğerinin de kütüphane olması planlanıyor. Yöre halkında katılımı ve desteği ile gerçekleştirilmesi planlanan bu çalışma Çamşılı Köylerinin de katılım ile yöreye ait bir proje olacak. **Dev:Sayfa: 10'da**

GOLDAĞI KABLO

KABLO İMALAT SAN. DIŞ TİC. ve PAZARLAMA A.Ş.

Merkez: Okçumusa Cd. Midilli Sk Göladağ İş Mrkz. No: 2/8 34420
Karaköy-İstanbul-Türkiye T:+90 212 251 40 83 pbx-F: +90 212 249 83 00
Fabrika: İstasyon Mah. Baraj Yolu Mevkii Kumesi No: 20 Velimeşe Org. San. Bölge. Çorlu-Tekirdağ T:+90 282 674 38 95-96-F:+90 282 674 38 94

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

göladağkablo

www.kablo.com - bilgi@kablo.com

İADE ADRESİ
 Nakilbent Sk. No: 45
 Sultanahmet - Fatih

İstanbul SİRKEÇİ PP.303

Divriği

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE EYLÜL: 2015 YIL: 10: SAYI: 106 www.divrigi.com.tr

Hakan Gök'e Sert Tepki

'Kenara çekil'

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök

GİRİŞİM YANLIŞ YÜRÜTÜLDÜ

Divriği Kültür Derneği'nin aylık Danışma Meclisi Toplantısı'nda, Divriği Cemevi tartışıldı. Toplantıda söz alan bütün konuşmacılar **"Divriği Cemevi'nin yapılamamasının sorumlusunun Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün yanlış girişimlerinden kaynaklandığını"** söylediler. Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, mevcut cemevi yerinden vazgeçeceklerini, yeni bir arsa arayışında olduklarını söyledi. Cafer Yıldız, yeni süreçte cemevinin yapılma girişimi içerisinde Hakan Gök'ün yer almasını istemediklerini söyledi. Yıldız, **"Hakan Gök yapılacak cemevinin dışında kalarak, lojistik destek verebilir"** dedi. DKD eski başkanlarından Hüseyin Gülseven **"bu ayıp Hakan Gök'e yeter"** derken Safi Karayalçın da **"Hakan Gök'e inanmak istemiş tik"** dedi.

ARSA ARAYIŞINA BAŞLANDI

Temeli 5 yıl önce 2'ci derece SİT Alanına ve Tarihi Selçuklu Köprüsü üzerine atıldığı için yapımı Sivas Koruma Kurulu tarafından 30 Haziran 2012 tarihinde durdurulan Divriği Cemevi için yeni yer arayışı başladı. Nursel Yılmaz ve Battal Kılıç'ın birlikte yönettikleri toplantıda söz alan konuşmacılar **Divriği Cemevi'nin yapılmayışının tek sorumlusunun Hakan Gök olduğu ifade edildi.** Konuşmacıların çoğunluğu cemevi yerinin mutlaka değiştirilmesi konusunda hemfikir oldular. **Dev:Sayfa: 4'de**

ŞAHİN KÜÇÜK

YEREL SİYASET

ÜLKE yönetmenin, iktidara gelmenin tek anahtarının başarılı yerel yönetimlerden geçtiğini söylemeye devam edeceğim. Uzun yıllar CHP'nin üst düzey yöneticiliğini yapmış, bugün çok önemli bir belediyenin başkanlığı yapan, adı sanı ünlü, bir isim, geçtiğimiz günlerde, basına yaptığı açıklamanın bir yerinde, 1989 yılında SHP'nin (şimdiki CHP'nin) Türkiye genelinde yakaladığı yerel seçim başarısı ile bugünkü CHP'nin siyasetteki yerini mukayese ederek **"biz yerel yönetimlerden nerelere geldik, onlar nerelere geldiler"** şeklinde açıklamalar yaptı. Konuşmasının bir yerinde **"Türkiye'yi yönetmenin, yerel iktidarların başarısıyla mümkün olacağını da ifade etti"** Biliyorsunuz, SHP 1989 yılında yapılan yerel seçimlerde, İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Antalya gibi Büyükşehirler başta olmak üzere, yüzlerce il ve ilçe belediyeleri de dahil, Türkiye genelindeki belediyelerin neredeyse %80'nini kazandı. Bir dönem sonra (1994 yılında) yapılan yerel seçimlerinde SHP ağır bir yenilgi alarak 1989 yılında kazandığı %80 başarıyı tamamen sıfırladı. Başta İstanbul ve Ankara olmak üzere Büyükşehir Belediyeleri elinden kaydı gitti, sağın eline geçti. Sosyaldemokrasinin kaleleri bir bir çöktü, hezime uğradı. O yenilginin izleri hâlâ silinmedi. Tablo ortada, bugün Türkiye'yi 1994 yılında yerel yönetimlerde yakaladığı başarıyı genişleterek sürdüren siyasi kadrolar yönetiyor. Nasıl yönettikleri de ayan beyan ortada. **Biz yerel yönetimlerden nerelere geldik, onlar nerelere geldiler değil mi?** Yerel başarı genel iktidarın yolunu açıyorsa, yerel başarının yolunu ne açıyor? Onu da CHP'nin yani partinin iyi ve adil yönetilmesi açıyor. Partinin ve sosyaldemokrasinin ana ilkelerinin samimi bir biçimde sahiplenilmesi ve uygulanmasından söz ediyorum. Ben bu partiden ne elde ederim diyenlerin ayıklanarak, ben bu partiye ne veririm diyenlerin çoğalmasından söz ediyorum. Sağda solda menfaat ve makam peşinde koşanların, partinin yetkili ve etkili, küçük veya büyük birimlerinden mutlaka ayıklanması gerektiğinden söz ediyorum. Bu kolay başarılabilecek bir durum değil elbette. Beyler, beldelelerden başlayarak, ilçe ve il yönetimlerinden geçip genel merkeze kadar giden, tıpkı bir kanser hücresi gibi yayılan, kirli, çıkar ve menfaat odaklı siyaseti ortadan kaldırılmadıkça, iktidara gelmeyi asla aklınıza getirmeyin.

Barış ve huzur gelsin

Cumhurîyet tarihî boyuncâ Mahmut Vural'dan sonra Divriği'den çıkan ikinci bakan Müslüm Doğan oldu. 7 Haziran Genel Seçimlerinde HDP İzmir Milletvekili seçilen Müslüm Doğan ile TBMM'de görüştük. Yaklaşık on yıldır Divriği Gazetesi'nde köşe yazarlığı yapan Müslüm Doğan'la, Türkiye siyasetinden alevilerin sorunlarına kadar birçok konuyu konuştuk. İkinci sayfadaki Müslüm Doğan ile yapılan söyleşiyi keyifle okuyacağınızı tahmin ediyoruz. **Dev:Sayfa:2'de**

Temel problemler

Divriği tarihini çok yakından inceleyen ve tanıyan, yıllardır Divriği Kalesi'nin arkeolojik kazı çalışmalarının başkanlığını yapan Cumhuriyet Üniversitesi Sanat Tarihi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Erdal Eser ile Divriği tarihini konuştuk. Divriği Cemevi temelinin bir kısmının Tarihi Selçuklu Köprüsü üzerine geldiğini söyleyen Erdal Eser, "Sivas Koruma Kurulu'nun kararı bağlayıcıdır" dedi. **Dev:Sayfa: 9'da**

YAZARLAR

	Gülümser HEPER 2'de
	Abdullah AYSU 3'de
	Turan ESER 6'da
	Ayhan AYDIN 5'de
	Ataner YILDIRIM 5'de
	B. Sadık ALBAYRAK
	İsmail ÇINAR 7'de
	Türkan ALTMIŞKARA

DİVRİĞİ GAZETESİ İRTİBATLARI

www.divrigi.com.tr
 divrigigazetesi@gmail.com
 0532 327 19 58
 POSTA ÇEKİ HESABI
 SADET BAYAR- 09548784

HERKES İÇİN KALİTELİ YAŞAM

MSY YAPI TİCARET SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ
 Yeni Mah. Plevne Caddesi No: 20/A Pendik / İSTANBUL
 Tel.: 444 4 958 - Fax: 0216 378 12 82
 www.msyapi.com.tr - info@msyapi.com.tr
 Muharrem YILMAZ

Toplum

Gülümser Heper*
hepergulumser@gmail.com

İlaç Şişmanı mısınız?

Yoksa Antibiyotik Şişmanı mısınız? Antibiyotik çağını geçtik. Antibiyotik çılgınlığı çağında yaşıyoruz. Öyle bir çılgınlık ki çocuğumuz hapsirsa, dış çıkarırken huysuzlansa, burnu aksa şöyle bir elimizin tersiyle alınına bakıp ecza dolabına koşuyoruz. Artık hangi antibiyotik varsa! Biz vermezsek doktorumuz veriyor. Kendimiz için de öyle. Nezle olsak antibiyotik, başımız ağrısa antibiyotik. Sanki sağlık konusundaki bilgi açığımızı ve yersiz endişemizi bilerek piyasaya sürülmüş bir madde gibi. Her yanlış alışkanlığın bedeli olduğu gibi bu alışkanlığın da bedelini toplumsal olarak ödüyoruz. Hem ekonomik, hem de kaybedilen sağlığımızla. Antibiyotikler hedeflenen mikrobu öldürmek için planlanan ilaçlar olmakla birlikte, bu ilaçlar bağırsaklarımızdaki ve diğer mukozalarımızdaki faydalı bakterileri de öldürmekte. Dramatik sonuç normal floramızın bozulması. Bağırsak florasının bozulması ise obezite yani şişmanlık demek. Çok fazla dile getirilmese de toplumsal obezite sorununda, bağırsak florasının bozukluğu sorumlu tutulmakta. Bağırsak bakterileri vücudumuzun sağlıklı ilgili hemen tüm fonksiyonları için elzem mikroplar. Yanlış gıdalarla beslenme ve antibiyotik maruziyeti bağırsak florasını bozarak obezite sorununa zemin sağlıyor. Özellikle de yaşamın ilk yıllarında kullanılan antibiyotikler. The Guardian, bilimsel çalışmaları analiz ederek şöyle diyor: "Yaşamın ilk altı ayında antibiyotik alan çocuklar yedi yaşına ulaştıklarında antibiyotik almayan çocuklara göre daha şişmandır." New York Üniversitesi'nden Martin Blaser ise şöyle diyor: "Eğer bir çocuk çok hastaysa elbette antibiyotik kullanacak. Ancak doktorlar bir iki gün sonra tekrar çocuğu görelim demeden doğrudan antibiyotik vermekteler. Dört haftalık antibiyotik tedavisi, barsak florasını değiştirmek için yeterli. Flora birkaç hafta sonra normale döndse de şişmanlık kalıcı oluyor." Antibiyotik kullanımıyla obezite arası nasıl ilişki olduğunu eminim merak ettiniz. Özellikle çalışmalar bunu şöyle açıklıyor: Lactobasillus başta olmak üzere dört tür bakteri metabolizma hızını belirlemekte. Bu bakterilerin kaybı metabolizmanın yavaşlaması ve şişmanlık demek. Antibiyotikler Gherlin ve Leptin adlı iki açlık hormonunun seviyesini de etkilemekte. Bu hormonlardaki dengesizlik zaten obezite demek. Normal insan yemek yediğinde Gherlin'in düşmesi lazım. Ama uzun süreli antibiyotik alanlarda ne yazık ki bu hormon düşeceğine yükseliyor. Sonuç sahnesi size yabancı olmayabilir. Doymak bilmeyen insanlar. Yedikçe daha çok yiyenler, yedikçe acıkan insanlar. Bizim kuşağın tamamı çocukken zayıftı. Şişman çocuk hatırlamıyorum. Şişman insan da hatırlamıyorum. Şişmanlık sorununu ilk Almanya'dan tatil için gelen işçilerin ailesinde görmüş ve şaşırıştım. Gerçek şişmanlığı ise ABD'de ye gittiğimde gördüm. Önündeki üç-dört litrelik kola bardağını bir öğünde bitiren insanlara ağzım açık baktığımı hatırlarım. Şişmanlığı bireysel bir sorun olarak düşünmek yanlış. Şişmanlık milyarlarca dolarlık bir hastalık yükü oluşturan ekonomik bir sorun. Dünya gıda dengelerini altüst eden sosyal bir sorun da aynı zamanda. Dünyadaki bir milyar insan geri kalan 6 milyarın gidasını tüketmekte. Trajikomik yanı şu: Kapitalizm insanları şişmanlatıyor. Bu kapitalizmin aynı zamanda kendini yok etme yöntemi. Şişmanlatacak imha ediyor. Tabiatın da kuralı bu. Şişmanlık politikası sürdürüldüğü müddetçe insanlık kendini imha edecektir. Kimi gidasızlıktan... Kimiyse fazlalıktan...

*Prof. Dr

AKP savaş istiyor

Divriği'nin ilk bakanı Mahmut Vural'dı, ikincisi de Müslüm Doğan oldu. Divriği'nin Karakuzulu (Göçentaşı) Köyü'nden olan Müslüm Doğan 7 Haziran Seçimleri'nde HDP İzmir Milletvekili olarak TBMM'ye girdi. SGK'da Daire Başkanlığı görevi yaptıktan sonra emekli olan Müslüm Doğan Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanlığı ve son olarak da Pirsultan Abdal Derneği Genel Başkanlığı yaptı. Divriği Gazetesi'nin Baş yazarı Şahin Küçük ile birlikte, yaklaşık on yıldır Divriği Gazetesi'nde köşe yazarlığı yapan Müslüm Doğan ile parlamentodaki makamında görüş tük.

Röportaj: Saadet Bayar
Fotoğraf: Divriği Gazetesi
Konuşmamıza, Kalkınma Bakanı olmanızdan ve son siyasal süreçten başlayalım mı? Divriği Gazetesi'nin okurları beni çok yakından tanırlar, siyasi fikirlerimi de bilirler. Yine de anlatayım müsadenizle. Anılarımı yazdığım bir yazıda deyinmiştim sanıyorum. Köyümüz Karakuzulu'nun yakınında 'Kürt Musto'nun Değirmeni' vardı. O havalide 'Kürt Musto'nun Değirmeni' dendi mi herkes bilirdi. Kürt Musto meşhur bir adamdı. Hanedan, misafirperver, hatırlı, ekmeğine yiğit muhabbet adamı idi. O bölgede böyle nam salmıştı, böyle anılırdı. 1977 veya 78 yılı olmalı. Birgün ben de o değirmene gitmişim. Kürt Musto bana şöyle demişti "benim oğlum okudu bakan oldu sende oku bakan ol"

Divriği geniş politik, siyasi, kültürel ve toplumsal duyarlılık bakımından çok önde olan bir ilçe, ben Divriği'nin havasını solumum oranın suyunu içtim bu topraklardan olmaktan onur duyuyorum. Ben bakan olduktan sonra Divriği Belediye Başkanı Sayın Hakan Gök'ü aradım. Divriği'ye ve köylerine ne yapabiliriz dedim. Biz bir icraat hükümeti değiliz seçim hükümetiyiz tabi. Anayasal zorunluluk gereği burdayız ama bu süre içerisinde de yapabileceğimiz neler varsa buna hazırız. Bir günlük bakanlıkta bile halkımızın değerlerini koruma ve toplumsallık anlamında parti programımız neyi öngörüyorsa biz onu yapıyoruz. Divriğili hemşehrilerimin her türlü meselelerini çözmede onlarla birlikte olmayı taahhüt ediyorum. Ben şöyle diyorum, bakan olmadan önce, Divriği Kültür Derneği Başkanı olacaksınız, Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı olacaksınız. Bizim için bu kurumlar bakanlık kadar önemlidir. Biliyorsunuz parlamentoda Divriği Kültür Derneği Başkanı ve Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı görevini yapmış iki Divriği'li vekil var, Necati Yılmaz ve ben. Ayrıca Divriği'li olan CHP Sivas Milletvekilimiz sayın Ali Akıldız'la birlikte Divriğili üç vekil görev yapacağız.

HDP İzmir Milletvekili seçildiniz. Siyasi olarak Kürt kimliği üzerinden tanımlanıyorsunuz. Kürtler ne istiyor? Biz İttihat Terakki anlayışından uzak kalmalıyız. Türk ırkçı söylemlerinden ve anlayışından uzak kalmalıyız. Anadolunun

7 Haziran Genel Seçimlerinde İzmir Milletvekili olarak Parlementoya giren,

bütün kimlikleri ve bütün renkleri hiç bir ayrımcılığa tabi tutulmadan baskılanmadan kendilerini özgürce ifade etmeliler. Biz sadece Kürt kimliği üzerinden değil, dışlanmış, baskı görmüş bütün kimliklerin eşitliğinin mücadelesini yürütüyoruz. Turgut Öker, Ali Kenanoğlu, Çilem Öz ve ben alevilerin eşitlik ve özgürlük mücadelesini Parlemntoda temsil etmek için HDP listelerinden aday olduk. Yukarıda da ifade ettiğim gibi, HDP sadece Kürt Partisi değildir. HDP mağdur olmuş, ezilmiş ve dışlanmışların partisidir. İrk ve etnik kimlik siyaseti yapmıyoruz. Demokratik bir ülke olmak istiyorsak eğer, ırk ve etnik kimlik siyaseti yapmamız yanlış zaten. Tek tip bir anlayış inanç anlamında doğru değildir. Devlet İttihat ve Terakkici ve jön türk

Müslüm Doğan, TBMM'de Mahmut Vural'dan sonra Divriği'li kimliği ile Kalkınma Bakanı olarak 26 gün görev yaptıktan sonra istifa etti. İ stifa gerekçesini AKP'nin savaş politikalarında ısrar etmesine bağlayan Müslüm Doğan ile TBMM'de konuş tuk.

HDP üzerinde baskı var mı? Bundan endişeniz mi var? HDP üzerinde bırakın baskıyı, HDP'ye oy veren, savunan, içinde siyaset yapan insanların can güvenliği yok. Türkiye'nin üçüncü partisi olmanın karşılığı bu mu? Mitingleri, il ve ilçe binaları bombalanıyor. Katliamlara maruz kalıyoruz, daha ne baskısı olsun. Türkiye'nin hemen hemen her ilinde, Samsun'dan Manisa'ya, Diyarbakır'dan Edirne'ye, Balıkesir'e, Mersin'e Antalya'ya, Aydın'a Sivas'a kadar hangi ile giderseniz gidin HDP üzerinde ağır bir baskının olduğunu göreceksiniz. 13 yıldır AKP baskısını ve otoritesini hiç bir güç durduramadı. AKP kadroları ve Saray şunu çok iyi görüyor; HDP barajı aş tığı müddetçe AKP iktidar olamayacak. "Seni Başkan Yaptırmayacağız" dedik, AKP Türkiye'yi kan gölüne çevirdi. 1 Kasım Seçimlerinde de onu baş kan yaptırmayacağız.

Aleviler için ne söyleyeceksiniz? Aleviler anadolunun en eski

kadim halklarındandır. Aleviler tarihleri boyunca her iktidarın hedefi olmuş tur. Sayısız katliamlara maruz kalmış tır. Aleviler Cumhuriyetin kuruluş felsefesine gönülden bağlı oldu ve destek verdi. Bunu bilmeyen yok. Ancak cumhuriyetin kuruluşu da alevilerin nefes almasına tam anlamıyla imkân sağlamadı. Aleviler her zaman olduğu gibi inkâr ve imha edildi. İ nançlarını, ocaklarını, törelerini, cem ve erkânlarını yapamadılar, yasaklı oldular. Şunni islam, alevileri Diyanet İ şleri Başkanlığı (Dİ B) aracılığı ile köklerinden koparmaya çalış tı. Alevi köylerine zorla camiler yaptılar. Alevilerin sorunları saymakla bitmez. TBMM de CHP ve HDP'nin toplam 50 civarında milletvekili var. AKP ve MHP partilerinden alevi vekil adayı göstermiyor zaten. Gösterse de aleviliğinden vazgeçmiş dönemleri gösteriyor. Amacımız HDP ve CHP içinden seçilerek TBMM'ye girmiş vekillerle birlikte alevilerin sorunlarını gücümüz nisbetinde çözmek istiyoruz.

gazetemizin yazarlarından, Divriğili hemş ehrimiz, Müslüm Doğan ile görüş tük.

ötekileştirilen, yoksayılan, ezilen, yoksul, sosyalist, yani sistemin sürekli dışarıda tuttuğu yapıların bir araya gelerek her bir vektörün bir bileşke vektörünü oluşturmaları idi. Bu durumun 7 Haziran Seçimleri'nde bunun sandığa yansımaysdı. Bu Türkiye'nin demokrasi anlayışı içinde son derece önemliydi.

HDP'nin aldığı % 13'lük oy oranı da önemli sayılmalı değil mi?

Türkiye şu sıralarda 1960'lı yılların ortalarında yakaladığı, güçlendiği sol bir modelin bir benzerini yaşıyor. HDP'nin elde ettiği sonuç Türkiye Halkları, inançsal renkleri, ve sosyalistler açısından tarihsel bir sürecin başlangıcıdır. Seçim öncesi kafası karışık olan bazı yapılar (Birleşik Haziran Hareketi, ÖDP, DİSK, TMMOB, TTB gibi sol örgütleri işaret ettiğini tahmin ediyoruz) "Biz HDP'yi destekleyeceğiz" diyordu. Partimizin içerisinde doğrudan yer almak istemiyorlardı. Bugün bu durum değişti. O gün HDP'ye oy veren kesimler bugün HDP içerisinde olmak istiyor. Bu olumlu bir siyasi tercihtir. Bu gerçeği gördükten sonra 7 Haziran Seçimleri'nde HDP' verilen % 13 lük oy oranının 1 Kasım seçimlerinde artacağını söylemek abartı olmaz.

Yeni bir değişimin eş iğinde miyiz? Bunu mu demek istiyorsunuz?

Türkiye'nin geleceği açısından tarihsel bir değişim süreci yaşıyoruz. HDP ve Halkların Demokratik Kongresi Türkiye'nin siyasi atölyesi durumuna geldi. Eğer Türkiye'nin politik kaderi pozitif anlamda değişecekse bugün bu atölye hepimiz için hazırdır. Bu atölyede nasıl bir Türkiye tasarımımız var kafa kafaya verip bunu sağlayacağız. Buranın değerleri bizim politik şekillenmemize neden oldu. Siyasi irademizin ortaya çıkmasına neden oldu. Türkiye değişecek halklar ve inançlar kendini olduğu gibi koruyacak. Asimilasyona uğramayacak. Eş it yurttaşlık temel alınacak, demokratik bir ulus yaratılacak, cumhuriyet demokratik olacak, katılımcı ve eş itlikçi demokrasi olacak. Bu girişim, "tek ulus, tek inanç, tek din" sistemine karşı ortaya koyduğumuz demokratik sosyalizm modelidir. Demokratik ulusta herkese yer var, rededilen hiç bir unsur yok.

Türkiye'nin batısında ş öyle bir endişe var "Kürtler ayrı devlet istiyor, Türkiye'yi bölecekler" bu haklı bir endişe mi?

Ulus Devlet 1900'lü yılların popüler kavramıydı. Bugün yeni bir devlet istemek o yıllardaki kadar cazip değil. Hatta gerçekçi de değil. Devlet bir egemenlik aracıdır. Biz Anadolu coğrafyası içerisinde çok kültürlü, çok kimlikli, eş it yurttaşlık ilkesinin hakim kılındığı bir Türkiye olma mücadelesi veriyoruz. Aleviler de tıpkı kürtler, ermeniler, rumlar, çerkezler, lazlar gibi çok ciddi baskılara ve asimilasyonlara maruz kaldılar. HDP her türlü baskıya karşı, eş it ve özgür yurttaşlık mücadelesi verenlerin ortak adresidir. Ben kuzey Irak'ta bir peşmergeye sordum; "Bak Kürdistan Bayrağı dalgalanıyor mutlolumsun" dedim" hayır dedi. "niye dedim" sadece bayrakla karın doymuyor dedi. Bu çok önemli bir cevaptır.

STAR ÇELİK TİC. LTD. ŞTİ.

Fikret YILMAZ

Makina Yük.Müh.
Genel Müdür

İkitelli Organize Sanayi Bölgesi
Metal - İş San. Sit. 2. Blok No.18
Başakşehir - İSTANBUL / TÜRKİYE
Phone: +90 212 671 52 87 - 671 51 97
Fax : +90 212 671 52 04
Mobile: +90 533 304 58 49
E-Posta: starcelik2@yahoo.com.tr

Dr. Handan Toprak Benli
Sivas Konfederasyonu'na
yeniden başkan seçildi.

Yeniden başkan

Sivas Konfederasyonu (SIVKON) Başkanlığına yeniden Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli seçildi.

2 Temmuz'u Unutmadan 4 Eylül'ü Yaşamak

Genel Kurulun açılış konuşmasını SIVKON Başkanı Dr. Handan Toprak Benli yaptı. Sivas'ın dini inanç, etnik köken ayrışması olmaksızın bir arada ve dayanışma içinde yaşamasının Türkiye geneline yansıyacağını ifade eden Benli, Vatanın bölünmez bütünlüğü, Sivas'ın birliği ve beraberliğiyle mümkündür dedi. Başkan Dr. Handan Toprak Benli konuşmasının devamında, "Bu sene mart ayında Sivas Konfederasyonunu kurduk ve bugün 1. olağan genel kurulunu gerçekleştiriyoruz. En çok birlik beraberliğe ve toplumsal barışa ihtiyacımız olan şu günler aslında Sivas'ın birliği ve beraberliğinden geçmektedir. Türkiye'nin nüfus yoğunluğu olarak en büyük ili, en çok göç vermiş ili Sivas'tır. Göç dönemleri sonrası Sivaslılar büyük kentlere, Türkiye ve dünyanın çeşitli yerlerine dağıldı. Cumhuriyetin kurulduğu ildir Sivas. Önce 4 Eylül Sivas Kongresi yapıldı. Ardından bağımsızlık andı içilde ve Mustafa Kemal Atatürk "Ya

Sivas Konfederasyonu 1. Olağan Genel Kurulu toplantısı Avcılar'daki Gümüşpala Mahallesi Paşaeli Kent Parkı'nda yapıldı. Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Mert'in divan başkanlığında gerçekleştirilen genel kurul toplantısına, CHP İstanbul Milletvekilleri Didem Engin, Dr. Ali Şeker, Milletvekili Adayları Sibel Özdemir, Fevzi Gümüş, Güven Karataş, bölge federasyon başkanları, konfederasyon yönetim kurulu üyeleri, delegeler, konfederasyon üyeleri ile çok sayıda konuk katıldı.

istiklal ya ölüm" dedi. Bu bağımsızlık süreci bir takım evrelerden geçmiş ve bazı sıkıntılar yaşanmıştır. Öyle ki tam bağımsız Türkiye dediği için idama giden gençlerimiz oldu. O yüzden emperyalizme karşı Kurtuluş Savaşı vermiş bu halk bağımsızlığını canlı tutmalı, unutmamalıdır. Bizler 4 Eylül'ü unutsakta, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu iradesinin, ulusal iradenin, milli iradenin yaptıklarını unutsakta karşıtları unutmuyor. Bunun örneğini 2 Temmuz 1993 Sivas Katliamı'nda gördük. Ne dediler, Cumhuriyet burada kuruldu, burada yıkılacak dediler. Sivas'ın dini inanç, etnik köken, bir arada dayanışma içinde yaşamasını sağlayan derneklerimiz var. Derneklerimiz hala varlığını

sürdürmekte ve hizmet etmekte. Değişen yasa sonrası dernekler federasyonları, federasyonlar konfederasyonları oluşturdu. Madem böyle bir örgü oluştu elbette Sivas Konfederasyonu kurulacaktı ve bizler de bunu gerçekleştirdik. Aydın ve yurtseverlerin sorumluluğunda her kesimi bir araya getiren bir konfederasyon kurduk. Sivas Konfederasyonu diyor ki: "Vatanın bölünmez bütünlüğü Sivas'ın birliği ve beraberliğiyle mümkündür. 2 Temmuz'u unutmadan, 4 Eylül ruhunu yaşatacağız" dedi. Dr. Handan Toprak Benli Yeniden Başkan Seçildi Dr. Handan Toprak Benli'nin konuşması ve faaliyet raporu sonrası oylamaya geçildi. Blok liste ile girilen seçimlerde Dr. Handan Toprak Benli oy birliği ile tekrar başkan seçildi.

Dr. Handan Toprak Benli Başkanlığında Sivas Konfederasyonu (SIVKON) Yönetim, Denetim ve Disiplin Kurulu şu isimlerden oluştu; Yönetim Kurulu Asil Üyeler: Özcan Erdoğan, Atilla Arslan, Kemal Kılıç, İsmail Erdem, Hasan Karakuş, Özcan Kılıç, Sevgi Atalay, Cenan Arslan, Ali Yurdakul, Hüseyin Birbudak, Gönül Tunç, Hasan Altın, Yüksel Biçil, Feyzullah Metin, Celal Kayhan, Kemal Yiğit, Ali Doğan (Zara Dernekler Federasyonu Delegesi), Hüseyin Öztürk, Güven Karataş, Ali Tunç Denetim Kurulu Asil Üyeler: Baykal Yavuz, İsmail Coşkun, Ali Reçber, Aydın Reçber, Kenan Kayış Disiplin Kurulu Asil Üyeler: Maksut Çimen, Abbas Özdemir, Hasan Aslan, Zeynel Koç, Bayram Koç

REÇBER GÖZÜYLE

Abdullah Aysu

tarvak2004@yahoo.com

Tarımın Dolarla Dansı

Tarım darda. Çiftçiler zorda. Bunda elbette tarımda uygulanan yanlış politikalar en büyük etken. Ancak tarımda uygulanan yanlış politikaların hepsini burada bir bir anlatmamız yer darlığı açısından mümkün de değil, gerekli de. Gelin biz, son dönemde yükselen dolar karşısında TL'nin erimesinin, tarım sektörü ve çiftçiler üzerindeki etkisine bakalım, isterseniz. Başka bir deyişle dolara bakarak, tarımın kalp elektrosunu çekmeye, yürüyüş bandında yürüterek efor testine tabi tutmaya çalışalım. Çünkü tarımda kullanılan üretim girdilerinde dışa bağımlı bir ülkeyiz. Üretim girdilerinin temini de dolara endeksli.

TÜİK'e göre Türkiye nüfusunun yüzde 21,3'ü, yani 16 milyonu aşkın 17 milyona yakını tarımdan geçimini sağlıyor. Büyükşehir Belediyesi Yasası'na göre ise 17 milyonun yüzde 49'u köylerin mahalleye dönüştürülmesiyle şehirlere bağlandı. Bu nedenle bunları köylü mü, kentli mi sayacağız belli değil. ancak yasaya göre kentli bu köylüler. O zaman da köylü sayısı yaklaşık 9 milyona geriliyor. Bunu bir kenara vidalayalım ve biz asıl konumuz olan doların yükselmesinin tarıma olan etkisine dönelim.

Dolar, 2015 Ocak başında 2.33 TL idi. Şimdi yüzde 27 artışla 3 TL'ye merdiven dayadı. Burada da duracak gibi gözüküyor. Türkiye'nin tarımsal milli geliri yaklaşık 58-60 milyar civarında. Doların yükselmesiyle birlikte bu oran 47 milyara kadar geriledi. Bu durumda tarımdan geçimini sağlayanlar 58-60 milyarı değil, 47 milyarı pay edecek.

Son duruma göre kişi başına düşen milli gelir şimdi 8.500 dolara indi. Bu rakam yoksulların en yoksulu olan çiftçilerde ortalama 2.800 dolar düzeyinde. Üstelik tarımda çalışanların yüzde 70'inin geliri 2000 doların bile altına inmiş durumda. Oysa karga kılavuzumuz IMF, 2014 sonunda 2015 için milli gelirin yüzde 4,7 artacağını, kişi başına düşen gelirin de 11.018 dolara çıkacağını öngörmüştü. IMF'nin öngörüsü tutmadı. IMF için ne gam! Doların ateşi bizi yakıyor, en çok da çiftçi...

Tarımda kullanılan belli başlı girdiler bilindiği üzere, tohum, mazot, gübre, ilaç (bitkisel ve hayvansal), yem, elektrik ve sudur. Tohum (çoğunluğu), mazot, ilaç, gübre ve yem hammaddesinin temini dışarıdan dolar karşılığında gerçekleşmekte, elektrik ve su ise doların artmasından doğrudan etkilenmektedir. Bu tarımsal gerçekliğimiz. Doların her yükselmesi üretim girdisi üreten şirketlerin kasalarını şişirirken, çiftçilerin iligini kurutmaktadır. Bu da, bir türlü çözülme -siz çözülmek istenmeyen diye okuyabilirsiniz- acı gerçeğimiz. Demem odur ki, doların artışının çiftçiye yararı yok, zararı çok. Zararının altından çiftçilerin kalkabilmesi ise oldukça zor. Hükümetlerin bu sorunu kalıcı olarak çözmesi sadece çiftçilerin değil, ülke olarak gıda egemenliğimiz için zorunlu. Bu konuda çaba da yok.

Peki, o zaman çözüm ne, ne yapılmalı? Çiftçilerin yükselen dolar karşısında durumunu koruyabilmesi için üretim girdilerinde dışa bağımlılıktan çıkma politikalarının uygulanmasının yanı sıra, ürün fiyat politikalarının adaletli, hakkaniyetli belirlenmesi gerekiyor. Bunun için de, çiftçilerin alinteri olan ürünlerinin fiyatları belirlenirken, Maliyet + %25 kazanç + İnsanca Yaşam Payı eklenerek belirlenmeli. Belirlenen bu fiyat tavan değil, taban fiyat olarak kabul edilmeli ve uygulanmalı. Piyasada ürünler belirlenen taban fiyatın altına düştüğünde devlet devreye girmeli, alımını yapmalı. Hükümetler, çiftçiye, tüccara, sanayiye ve spekülâtorlere yem etmemeli!

ABANT ÇAM®

Mobilya ve Ev Tekstil Ürünleri Pazarlama Ticaret
LİMİTED ŞİRKETİ

Kelebek
DOĞTAŞ®
exclusive

Avcılar
Bölge Bayii
MÜSLÜM ÇAM

DOĞTAŞ

E-5 Avcılar Karayolu Üzeri
Üniversite Mahallesi No: 52/A
Pelican Mall AVM Yanı Avcılar
Tel.:0212 591 93 93

KELEBEK

E-5 Avcılar Karayolu Üzeri
Üniversite Mahallesi No: 92
Parseller / Avcılar
Tel.:0212 423 00 28

İDAŞ

E-5 Avcılar Karayolu Üzeri
Üniversite Mahallesi No: 90
Parseller / Avcılar
Tel.:0212 690 30 90

DOĞTAŞ
exclusive

Kelebek

Confetti

DESSI

Laressa

U.S. POLO ASSN

Canino Lamborghini

TAC

IDAS

facebook.com/abanthome

homeburada

www.homeburada.com

sevk@abanthome.com.tr

www.abanthome.com.tr

ELİF

DÜĞÜN SALONU

**Mutluluğunuzu
Paylaşıyoruz...**

Necip Fazıl Mah. Alemdağ
Cad. Yılmaz Sokak No:1
Kemerdere-Ümraniye / İSTANBUL
Tel.:(0216) 356 82 26 -27
RIZA BAŞHAN - 0532 600 54 81

Alevilik ve Bektaş ilik'te Geleneği Yaş atanlar Bu Yolu Bugünlere Nasıl Getirdiler? I

“Yol Cümleden Uludur Yola Birlikte Gidilir”

İslam Peygamberi Hz. Muhammed Mustafa'nın, kızı Hz. Fatıma ve onun eşi olmasıyla damadı, hem de yeğeni olan Hz. Ali'nin soyundan gelen, On İki İmamlar'a, yani Ehlibeyt'e kendilerini soyca bağlayan, (ama çok iyi bilindiği halde kimse tarafından cesaretle fazla dile getirilmediği gibi, soydan çok onlara derin manevi bir bağla bağlılıklarından ve onların her türlü emanetlerini taşıdıkları söylenen) dedeler tarafından yaşatılan dedelik, kendi ifadeleriyle yine Ehlibeyt'e gönül bağıyla bağlılığa yani “yol oğlu”luk esasına dayalı Bektaşilik'te babalık, kutlu ve etkili söz söylemenin dışında zaman zaman toplum ve inanç önderliği kimlikleri de olan ozanlarla ozanlık, âşıklık ve cemlerde zakirlik, dervişlik, kamberlik, gibi yol ehli inançlı insanların önderliğinde; Eren ve Evliyaların izi sürülerek Alevi Bektaşi Yolu, erkânı, kültürü, felsefesi bugünlere kadar gelmiştir. Kendilerinin ifadesi veya toplumun onları öyle kabul etmeleriyle; dedeler, babalar, ozanlar, âşıklar, zakirler, kamberler; Alevi Bektaşi toplumunun yüzyıllar boyunca en önemli öncüleri olmuş kişileridir. Tasavvuf öncüsü yani mutasavvıf, köken olarak Alevi Bektaşi olmasa da, bazı büyük ulu insanların da görüşleriyle beslenen Alevi Bektaşi Yolu'nun içinden çıkan kutup sayılan öncülerin de etkisiyle, eserleriyle, eylemleriyle, değişleriyle bu yol çok farklı coğrafyalarda, bazen farklı isimlerle, bazı inanç ve kültürel farklılıklarıyla da olsa bugüne kadar gelmiştir.

On İki İmamların her birisinin büyük mücadelelerinin, birçoğunun zulme uğramalarının, öldürülmelerinin dışında,

onların ilim sahibi olduğuna, hikmet sahibi olduğuna da inanılmış, çağının bilginleri olarak kabul gören On İki İmamların yaşamları; dedelerin, babaların, ozanların, âşıkların dolayısıyla da Alevilerin Bektaşilerin rehber aldıkları yaşamlar olmuştur. Dedem Korkut, Koca Ahmet Yesevi, Baba İshak, Baba İlyas, Hacı Bektaş Veli, Şah İsmail Hatai, Pir Sultan Abdal, Seyyid Nesimi, Kalender Çelebi, Yunus Emre, Kaygusuz Abdal, Mevlana, Dadaloğlu, Köroğlu, Dedemoğlu, Kul Himmet, Teslim Abdal gibi büyük tasavvuf erbabları, mücadele insanları, düşünür ve ozanlar...

Seyyid Baba Mansur, Ağuichen, Kureyşan, Seyyid Ali Sultan, Abdal Musa, gibi nice nice inanç önderleri, ocak kurucuları, dergâh önderleri de hem eserleriyle, hem yaptıklarıyla, hem de görüş ve düşünceleriyle bu büyük inanç sisteminin köklerini geliştirmiş, yaşadıkları coğrafyalarda temeli insan sevgisine dayanan, “72 millete bir nazarla bakan”, Hakk'ı âdemde gören, gönül kırmamayı hedefleyen, Dört Kapı, Kırk Makamdan geçilmesini öğütledikleri felsefelerini, inanç öğretilerini ocak merkezlerinde, dergâh ve tekkelerde yaşatmışlardır. Hallac-ı Mansur, Şeyh Bedreddin gibi birçok ulunun Sünni kökenli olması onların Aleviler Bektaşiler tarafından büyük bir saygıyla anılmasına, onlardan derin şekilde etkilenilmesine mani olmamıştır.

Dedeler; kutsal bir aile kavramını ve bir erenin kimliğinde soyca ona bağlılık esasına dayanan ocak merkezlerinde yani kendi evlerinde, türbe yakınlarında, köylerinde, beldelerinde, cemevlerinde, belli mekânlarda cemlerini, sohbetlerini yapmışlar

geleneği her koşul altında yaşatmışlardır. Yöresel farklılıklara göre; seyyid dediğimiz, bazen pir dediğimiz, piro dediğimiz, mürşit olarak da zaman zaman kabul edilen dedeler, bazen kendi köyünde de olsa, kendi ocaklarına bağlı çok uzak köylerde de olsa, kendilerine inanç yönünden bağlı “talip” denilen Alevilerin evlerinde, genişçe bir yerde gidip cemleri yani görgüleri, sorguları yapıp insanlara bildikleri kadarıyla Aleviliği, Aleviliğin kurallarını anlatmışlardır. Dedeler taliplerine Alevilik olarak; buyruklarından da öğrendikleri, atalarından ve başka kaynaklardan kendilerine intikal eden bilgileri, cem, görgü, sorgu, kul hakkı, muharrem, On İki İmamların yaşamları, eren ve evliyaların kerametleri dışında; insanlığı, yaşamın güzelliklerini, hak yememeyi, helali, haramı, Hakk sevgisini, menfaat düşünmeden, hep iyi ahlaklılık, dürüstlük ekseninde anlatmışlar, kendilerini dinleyenlere her zaman güzel nasihatler vermişlerdir.

Dedeler çoğunlukla bin bir zorluklar altında, kar, kış, yağmur, çamur, dağ, tepe demeden; kimi gerici baskılar gibi engelleri dinlemeden; ekonomik beklentileri olmadan, büyük fedakârlıklarla, yol aşkına, inanç aşkına, On İki İmamlar aşkına, eren ve evliyalar aşkına, İmam Hüseyin aşkına insanüstü gayretleriyle Alevi yoluna hizmet etmişlerdir.

Yine Aleviliğin ayrılmaz bir parçası ve daha çok Rumeli'de (Balkanlar)'da hayat alanı bulan, örgütlenmesi bakımından tarikat sistemi içine giren, soyca olmasa da Alevi Bektaşi inancının yaşatılması için soydan, belden gelmenin değil, “liyakatin, erbabiyeinin”, yani o işin

hakkını verip bir inançlı önder olarak hizmet etmenin kısaca; “yol oğlu” anlayışıyla yine kendini On İki İmamlar'a bağlayan ve belli bir eğitim aşamasının, kültürel birikimin esas olduğu Bektaşilik'te babalar, dervişler; tekke ve dergâhlarda yüzyıllar boyunca yine Ehlibeyt inancı ekseninde, yüz binlerce insana hizmet vermişlerdir... Halk ozanlarının, âşıklarının bazılarının belli bir mekânları olmamıştır...

Gerçekten de en önemli eserlerini bazen de kendi kendilerine, kendileriyle baş başa kaldıkları çok farklı yerlerde yazmışlardır. Ama Alevi Bektaşi ozanlarının - âşıklarının bir önemli bölümünün yine ocak merkezlerinde, tekke ve dergâhlarda yetiştiklerini, en önemli ürünlerini de yine bu inanç merkezlerinde bu inanç adına yazdıklarını, onlarca örneğiyle ve eserlerinde tüm çıplaklığıyla görüyoruz... Bir kısım ozanın ise yine seyyid, dede kökenli olduğunu, bir kısmının ise yine dergâhlarda çok uzun süre hizmet eden aynı zamanda dervişler olduklarını da biliyoruz. Çok büyük bir coğrafyadan, çok geniş bir etkileşim içinde olan bir derin kültür ve felsefeden bahsettiğimiz için olayı tüm detaylarıyla ele almak, anlatmak, yazmak zaten kitaplara sığabilecek de bir şey değildir.

Leyla değilim dost, lâkin çağırırsan çöllere gelirim. Sana yalan halde gelmem, toplarım özümü, yalın halde gelirim. Kapıyı çaldığımda kim o dersin, ben olmam kapında sen olur gelirim. Sen gel de yeter ki, yola yük olmam, yol olur gelirim.

Devamı Gelecek Sayıda

AYHAN AYDIN

erenler@ayhanaydin.info

Sevgiye Yolculuk

ataneryildirim@windowslive.com

Ataner Yıldırım

Eğitim Üretim İçindir

Değerli okurlarım, 2015-2016 öğretim yılı 28 Eylül 2015 günü açılıyor. Oğlum Ataner Yıldırım, Sarıyer, Mustafa Kemal Anadolu Öğretmen Lisesi'nde okurken, 2006-2007 öğretim yılı açılışı nedeniyle, 18. 9. 2006 tarihinde yapmış olduğum konuşmanın metnidir. "Değerli öğretmenlerim, Değerli veliler ve değerli öğrenciler, Hepinize sevgiler, saygılar sunuyorum. Yeni öğretim yılı hayırlı ve uğurlu olsun. Öylesine yakından ve deriden tanıyoruz ki birbirimizi, Öylesine ortak bir umut ve bilinçle paylaşıyoruz ki yaşamı, öylesine inanıyoruz ki, dostluğun ve sevginin gücüne, eğitimin önemine. Bu duyularla hepinize merhaba! Değerli öğrenciler, sizler bizlerin yaşamının anlam ve amacısınız. Tüm amacımız sizlerin mutlu ve başarılı yetişmesini sağlamaktır. Sizler başarılı ve mutlu olduğunuz zaman, sizden daha çok öğretmenleriniz ve ana-babalarınız mutlu olacaktır. Nasıl bir ülke istiyoruz? Çağdaşlaşmanın önünden tüm engellerin kalktığı, insanını seven, ona güvenen bir devlet anlayışı... Ülkemizde yaşayan her insanın onurlu bir yaşam sürmesini sağlayacak yasal, siyasal, sosyal ve kültürel koşullar yaratmayı en önemli görev sayan bir devlet anlayışı... Rüşvet ve haksızlığın en yüksek haksızlık olduğu, liyakatın esas olduğu, erdem ve dürüstlüğü değer olduğu bir ülke... Böyle bir ülkeyi sizler gerçekleştireceksiniz. Bu nedenle çok çalışmalısınız. Şimdiden misyonunuzu (varoluş nedeninizi) ve vizyonunuzu (hedefinizi) belirleyin. Bin yıl sonra da olsa bir hedefiniz olsun. Hedefinize mutlaka sadık kalın. Ülkemizi, insanımızı daha iyiye, daha güzele götürmenin yolu, ilkin kendimizi değiştirmekle başlar. Bilime ve değişime inanın, değişimin gücünü yadsımayın. Unutmayın ki, bir bireyin bilincindeki değişim tüm dünyada değişim yaratır. Bunun için çok okuyun, çok araştırın ve çok çalışın. Okul yaşamından, yaşam okuluna geçeceksiniz bu yolculukta asla bıkkınlığa, yorgunluğa, kararsızlığa düşmeyin. Yarının mutlu ve güzel günleri bugünkü çalışmalarınızın bağrından doğacaktır. Öğrenmemiz gereken en etkili alışkanlık "etkili dinleme" alışkanlığı olsun. Başarınızın % 90'ı nasıl bir dinleme tutumu içinde olduğunuza bağlıdır. Öğretmenlerinizin ve anababalarınızın öğütlerini mutlaka dinleyin. Dünyü öğrenmek istiyorsanız, "İstiklal Marşımızı" çok iyi anlayın. Bugünü ve yarını anlamak istiyorsanız, "Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi" ni içselleştirin. Atatürk'ü anlamazsanız 21. Yüzyılı hiç anlayamazsınız. Mihenk taşıyınız Atatürkçülük olsun... Ülke çıkışımız, kurtuluşumuz dogmalardan değil, bilimden olacaktır. Bunu hiçbir zaman unutmayın. Başarı yolculuğunda, en büyük engelini, TV ve interneti amacına uygun kullanmayışınızdır. Amacına uygun kullanmadığınız her şey sizi başarısız kılar. Nitelikli, öğrenme amaçlı programlar izlemediğiniz sürece televizyon enerjini, amaçlarınızı, başarılarınızı ve ümitlerinizi çalar. Asla televizyon tuzağına düşmeyiniz. İnternet ise milyonlarca "site" lerle dolu. Amacınıza uygun kullanmadığınız her site sizin düşmanınızdır. Zaman ya da mekan olsa bu iki zaman hırsızı konusunda söyleyecek çok şey var... "Olanaklarım elverse öğrencilerime gelişmeleri için sağlam kökler, uçmaları için kanatlar verirdim." Diyen öğretmenlerinizi unutmayınız. Tuzaklarla ve çelişkilerle dolu bir dünyada paradan yana değil, insandan yana bir tavır koyun; bu daha ahlaki ve etikdir. Size sunulan hiçbir şeyi sorgulamadan, akıl süzgecinden geçirmeden kabul etmeyiniz. Aristo'nun dediği gibi: "Sorgulanmayan yaşam, yaşamaya değmez." Haksızlıklarla ve adaletsizliklerle dolu bir dünyada, asla haksızlıklar karşısında eğilmeyiniz. Adalet'ten şaşmayınız. Hz. Ali'nin dediği gibi: "Haksızlık önünde eğilmeyiniz; haksızlıkla birlikte onurunuzu da kaybedersiniz." Hatırlınızdan çıkarmayınız: Bu dünyada en değerli şey insan ve insan onurudur. Para ile satın alamayacağınız her şeyi sevginizle alacağınızı asla unutmayın. Bu zorlu ama o oranda da anlamlı ve coşkulu yolculuğa hoş geldiniz! Yeni öğretim yılınız kutlu ve mutlu olsun!

Kişisel Gelişim Uzmanı / Yazar

TEŞEKKÜR

Torumun

(Oğlum Murat Şahin'in oğlu)

Alper Şahin'i evlendirdiğimiz bu mutlu günümüzde bizi yalnız bırakmayan başta, Belediye Başkanımız Sayın Dr.Handan Toprak Benli ve düğünümüze katılan, telefonla arayan tüm dostlara teşekkür ederiz.

Ali ŞAHİN

BAŞSAĞLIĞ

Gazetemizin okurlarından
Avukat Rıza Pehlevi Şat'ın abisi

Ahmet ŞAT

hakkın rahmetine kavuşmuştur.
Yakınlarının acılarını paylaşıyoruz.

DİVRİĞİ GAZETESİ

İkrar

turaneser@gmail.com

Turan Eser**Çok Yüksek**

Araştırma şirketleri AK-Saray Partisinin oylarının yüzde 38 civarında olduğunu söylüyor. Çok yüksek...

Evet ülkenin ve halkların kaderiyle ilgili her şeyin, bir Külliye Şeyhinin iki dudağına teslim edilmiş olmasına, siyasi Tiranlığa yüzde 38 oy hem çok ve skandaldır. Skandaldır, çünkü kendisini bir adamın kişisel iradesine teslim edecek yüzde 38 seçmenin varlığı manidardır. Ak Saraydakini "Yarı Tanrı" ilan edip ve ona "dokunmayı ibadet" sayan aldatma algısının merkezine konan siyasal Şeyhlik'e yüzde 38 oy, 21. yüzyılda çoktur! Demokrasiye uyan akıl ve vicdan işi değildir. Halkın hakları vardır. Demokratik katılımçılık, eşit haklar, eşit yurttaşlıktır. Şeyhlere biat ve itaat değil! Bu yüzden geleceğimizi hangi akla teslim edeceğimiz konusunda halkın tüm haklarını ve hakikatlerini bilmesini, yüzleşmesini sağlamak, siyaseti şeyhlerin ve müritlerinin meclisine dönüştüren bu arkaik gericiğe karşı mücadeleyi her alanda ve en önemlisi emeğin hakkını savunmak, gerçek laiklik ve insan hakları odaklı eksende yükseltmek gerekir.

İhanete uğrayan "ilk aşk" Bir ülke düşünün ki, AK Saray Partisinin Külliyesinde ikamet eden Şeyh istediği ve dayattığı için yeni bir seçime gidiyoruz. O Şeyhin dayattığı politik tiranlık atmosferi hayatımızı zehirliyor. Onun biat edilmesi gereken tek Şeyh olma hırsı gözlerini öylesine perdelemiş ki, o Şeyh Külliyesini, çocuklarının vakıflarını, gemiciklerini, sıfırlanmasını istemediği varlıklarını ve külliye iktidarını korumak adına sadece muhaliflerini değil, "dava" için ıslanarak yola çıktığı "ilk aşklarını", arkadaşlarını bile tek tek yolda ekliyor. 10 yıllık iktidar ortakları olan sol liberalleri, yetmez ama evetçileri, gülen cemaatini, milli görüşçüleri, Milli Türk Talebe Birliği'nden beri süregelen ilk aşklarına ihanet ederek, "dava" olan aşk"ın Şeyhliğe Aşk'a dönüşmesini arzuluyor.

Siyasi pazarın ürünleri Her seçim süreci biz "seçmenler" için siyaset kültürünün hangi kirlilik ve seviyesizlikte, politikacılarında hangi karmaşık çıkar ilişkileri ve hırs içinde olduğunu görmemize yarıyor. Bu süreç aslında toplumsal, sınıfsal dava hikayesi ile kişisel ihtiras yollarındaki tutumlarını ve durdukları zeminleri ayırt etmemize de ışık tutuyor. İlkelere, değerlere sahip olanların sayıca azlığı, kişisel ihtiras odaklı düşünerek menfaat şebekesi içinde yer alanların çoğunluğu oluşturduğu bir siyasal düzlemdeyiz. Bakmayın siz AK Saray Partisinin ve MHP'nin birlik, beraberlik ve kardeşlik edebiyatı yapan politikalarına, hepsinin davası kişiseldir. Partiler üyelerinin değil, sahibi olan Şeyhlerine aittir. AKP Erdoğan'ın partisidir. MHP devlet Bahçeli'nin partisidir. Kişisel mülkiyetindedir. Bu partilere oy verenler ise menfaat ağındaki derecelerine göre partilere bağlılık gösterirler. Bu tür demokratik olmayan kişi mülkiyetindeki partilerdeki siyasi değerlere ve ilkelere bağlı hayattan daha çok, "ne kadar makam ve menfaat, o kadar bağlılık" ilkesi geçerlidir. Bu ilkeye denk düşen Tuğrul Türkeş "MHP Babamın Partisidir" derken bu mülkiyetçi saikle söylüyor. Menfaat, makam ve rant odaklı parti değiştirmeler de bunun göstergesidir. Dün "MHP'de" ikamet eden, bugün "AK-Saray külliyesine" taşınabiliyor. "Al gülüm, ver gülüm" siyasetinin kişisel kazanımlarını, "ülke çıkarları" olarak halka pazarlarken ne yüzleri kızarır, ne utanırlar. Bu konuda antrenmanlıdır. Makam için ölümleri överler.

Burjuvazinin ve sermayenin mezhepçi, milliyetçi pazar politikacısı dediğin zaten, iktidara gelinceye kadar kendi inanmadığına başkasını inandırma becerisi olan iki yüzlülük değil midir? Toplumsal ya da kutsal elbise içine saklanmış kişisel marketing değil mi? İktidarda zalimliklerinin tüm zulmünü yaşatarak tiranlaşırlar. Muhalefette ise mağdur ve mazlumlara sözcüsü olarak demokrasi havariliğine soyunurlar. İyi oyuncudurlar anlayacağınız. Dertleri özgürlük, demokrasi, insan hakları ve eşit haklarla, eşit yurttaş olarak yaşamak değil. Öyle olsaydı Gezi parkında gözlerimiz kör olmaz, sokakta öldürülmezdik. Kürt olduğumuz için üzerimize bombalar yağmazdı. Şehirlerimiz ablukaya alınmazdı. Devlet organizesi güruhla Madimak otelinde yakılmazdık. Milli ve terli yok, çok kültürlü var. Eğer demokratik siyasetin yerine Şeyhlerin mülkiyetçi politik fetvaları egemen olmasaydı, Soma'da, Ermenek'te ve Zonguldak'ta yüzlerce işçi öldürülerek ekmek teknesi olan madenlere gömülmezdi. Erken seçim için ölümcül bedeller ödetiyorlar. Saray Partisine yüzde 38 oy vermek nasıl bir vicdani duruş diye herkese sordurmaliyiz! Merhameti firar etmiş bu ülkenin Şeyhçi, mülkiyetçi ve kişisel marketing hastası politikacılarının derdi, hangi fotoğraf karesine sıkışacağı derinliğindedir! Hırsın boyuna yükselmiş, öfkesinin kibri artmış, kindarlık kardeş olup, egonun zirvesine yerleşmiş o Şeyh tek adam olma derdinde. Hırs ve ihtirası egosunun zirvesine ikamet etmiş Şeyh, Külliyesinde dönüş olmayan bir siyasal çılgınlık içinde zikirde "550 yerli ve milli" vekil istiyor. Verecek miyiz?

Yoldaşları andı

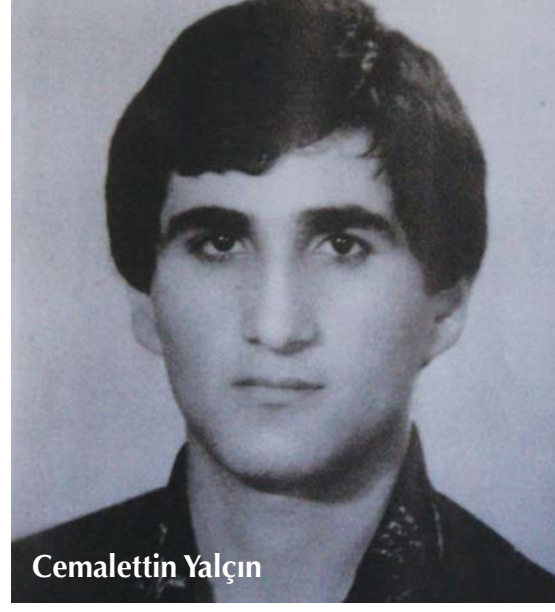
CEMALETTİN YALÇIN ANILDI

Sanayi Dev-Genç üyelerinden Cemalettin Yalçın ölümünün 36'cı yılında mücadele arkadaşları, yoldaşları ve birçok kişinin katılımıyla Divriği Kültür Derneği'nde yapılan bir toplantıda anıldı. Cemalettin Yalçın'ı o dönemde tanıyan yoldaşları anlattı. Cemalettin Yalçın'ın abisi Hamza Yalçın, toplantıya, 1980'li yılları, mücadele sürecini ve bugün ne yapılması gerekir üzerine görüntülü bir mesaj yolladı. Hamza Yalçın'ın görüntülü mesajı salonda bulunanlar tarafından uzun süre alkışlandı. Toplantıya Cemalettin Yalçın'ın annesi Cemile Yalçın da katıldı. Cemalettin Yalçın 1979 Yılında 'Uyuşturucuya Hayır' Kampanyası sırasında faşistlerce yaralanmış, tedavi sırasında doktor kılığına girmiş karanlık güçlerce öldürülmüştü. Cemalettin Yalçın'ın Babası Mahmut Yalçın'ın dost sohbetlerinde, oğlu Cemalettin Yalçın'ı birtakım sivil giyimli polislerin öldürdüğünü, bu polislerden birisini tesbit ettiğini söylediği iddia ediliyor.

YOLDAŞLARI UNUTMADI

Sanayi Mahallesi'nde uyuşturucuya karşı mücadele ederken 1979 yılında sivil faşistler tarafından katledilen Cemalettin Yalçın ölümünün 36'cı yılında mücadele arkadaşları ve yoldaşlarının yanı sıra, Sanayi Mahallesi'nden arkadaşları, tarafından anıldı. Divriği Kültür Derneği'nde yapılan anmaya Cemalettin Yalçın'ın İsveç'te yaşayan abisi Hamza Yalçın uzun bir görüntülü mesaj gönderdi. 12 Eylül Faşist Darbesi öncesi ordu içerisindeki Devrimci Subaylar olarak tanımlanan grubun içerisinde üsteğmen olarak görev yaptığı sırada tutuklanan ve görevden alınan Hamza Yalçın Sanayi Dev-Genç ve Üçüncü Yol Hareketi Davası'ndan uzun yıllar yargılandı. Hamza Yalçın görüntülü mesajında o yılları ve kardeşi Cemalettin Yalçın'ı şöyle anlattı; Sanayi Dev-Genç'in yiğit lideri Cemalettin Yalçın aramızda yaşamaya devam ediyor. 21 yaşında aramızdan ayrıldığında

geride onurlu bir mücadele anısı bıraktı. Sanayi Mahallesinde, Çeliklepe'de, Gültepe'de ve İstanbul genelinde faşizme karşı mücadelede aktif görevler aldı. Ümraniye'de ve Pınar Mahallesi'nde gecekondu direnişlerinde, uzun süre fedakârca mücadele etti. Ankara Pol-Der de Dev-Genç görevlisi olarak çalıştı. Son olarak 4. Levent ve Sanayi Mahallesi'ndeki fuhuş yuvalarına karşı yürütülen bir kampanya sırasında tutsak düştü. Sorgusunda hiç bir arkadaşını, yoldaşını ele vermedi. Sorgu tutanağında

Cemalettin Yalçın

"ifade vermedi" yazılıydı. Cemalettin işkencede katledildi. Onunla en son, Haydarpaşa Askeri Hastanesi'nde karşılaştım. İkimizde yaralı ve tutsaktık. Birbirimizle görüntürülmüyorduk. Onu sesinden farkettim. Benim tedavim erken bitti. Götürülüyordum, onun hücresinin önünden geçerken, askerlerin arasından sıyrılıp, hücresinin mazgal demirlerine asılarak Cemalettini hücresinde yarı olarak gördüm. O da beni gördü. Bu birbirimizi son görmemiz oldu" dedi.

Sanayi Dev-Genç üyelerinden Cemalettin Yalçın ölümünün 36'cı yılında mücadele arkadaşları, yoldaşları ve birçok kişinin katılımıyla Divriği Kültür Derneği'nde yapılan bir toplantıda anıldı. Cemalettin Yalçın'ı o dönemde tanıyan yoldaşları anlattı. Cemalettin Yalçın'ın abisi Hamza Yalçın toplantıya görüntülü bir mesaj yolladı.

ANMA

Yokluğunun üçüncü yılında
seni özlem ve hasretle anıyoruz

Sadık Horoz

HOROZ Aİ LESİ

ACI KAYIBIMIZ

Ziniski(Akmeşe) Köyü'nden
Amcamız Mustafa Aydoğan'ın eşi Yengemiz

Esmey AYDOĞAN

Hakkın Rahmetine kavuşmuştur.
Mekanı cennet olsun
Yiğenleri
Kayhan, İ İhan ve Burcu AYDOĞAN

KÖY DAĞARCIĞI

Hazırlayan:
Saadet BAYAR
0532 327 19 58
divrigigazetesi@gmail.com

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediği fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlatalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlatalım.

DEYİŞLER- DUVAZLAR

Gam elinden benim zülfü siyahım
Peykan değdi sinem yaralandı gel
Suna başın için ağlatma beni
Bugün sevda candan aralandı gel

Gamdan hisar oldu mekanım yurdum
İşitmez avazım dinlemez virdim
Bir değil beş değil on değil derdim
Düğümle baş verdi sıralandı gel

Hasretine vasil olam mı böyle
Mecnun'a da bile kalır mı Leyla
Ölümlü dünyadır gel helal eyle
Yüklendi barhanam kiralandı gel

Ne çekerse dertli sinem dağ olmaz
Günler gelir geçer ömür çağ olmaz
Teşevvüştür yaralarım sağ olmaz
Göğerti çevresi karalandı gel

Pir Sultan Abdal'ım haftada ayda
Günler gelir geçer bulunmaz fayda
Gönül Hak arzular canım hayhayda
Toprağım üstüme kürelendi gel

Uyur idik uyardılar
Diriye saydılar bizi
Çoban olduk ses anladık
Şürüye saydılar bizi

Pir defterine yazıldık
Hak divanına dizildik
Bal olduk şerbet ezildik
Doluya saydılar bizi

Halimizi lal eyledik
Yolumuzu yol eyledik
Her çiçekten bal eyledik
Arıya saydılar bizi

Pir Sultan'ım şunda
Çok keramet var insanda
Ö cihanda bu cihanda
Ali'ye saydılar bizi

FIKRA

Deve Bile Avlar

Bir gün Nasrettin Hoca ile öğrencisi İmad
ava gitmişler. Hocanın kolunda bir doğan
varmış. Doğanı salıvermişler. Doğan gidip
bir öküzün sırtına konmuş. Hoca hemen
öküzün boynuna bir ip geçirmiş ve getirip
ahıra bağlamış. Arkalarından öküzün sahibi
gelmiş:

- Hey Hoca!Bu benim öküzüm!Niye ahıra
bağladın? Hoca adamı terslemiş;
- Kafasızlık etme!Onu avda benm doğanım
yakaladı. Sonunda kadiya başvurmuşlar.
Kadı gülmüş:
- Hey Hoca!Doğan öküz mü avlar?
- Deve bile avlar! demiş Hoca.
'Nedir bu pintilik'

FIKRA

Sahibi Ölmüş Eşek

Bir gün Nasrettin Hoca eşeğiyle dağa oduna
giderken çok üşümüş, elleri ile yüzü buz
gibg olmuş. Birkaç gün önce karısına
"İnsanın öldüğü nerden anlaşılır? "diye
sorduğunda,
"Elleri yüzü buz gibi olur,"yanıtı aklına
gelmiş,
"Eyvah! Ben öldüm!" diye oracığa
uzanivermiş.
Tam o sırada kurtlar saldırıp eşeğini
parçalamaya başlamışlar. Yattığı yerden
başını yana çevirip bakan Hoca:
" İyi iyi , " demiş.
" Sahibi ölmüş eşeği buldunuz, yiğin
bakalım."

FIKRA

Döve Döve Yedirirler

Bir gün Nasrettin Hoca yeni gittiği
Konya'da, yol yorgunu, karnı aç bir
helvacı dükkanının önüne çökmüş,
başlamış helvalardan otlamaya.
Helvacı önce ses çıkartmamış ama
bakmışki olacak gibi değil, gidip
Hocanın kafasına, sırtına birkaç
yumruk vurmuş.

Hoca ellerini iki yana açmış:
- "Güzelim Konya! demiş.
" Ne hoş! İnsana burda helvayı döverek
yedirirler."

Divriği'de kullanılan

Şiir

ÇÖLLER İ Çİ NDE

Talip olan sürer aşkın izini
Hakkı arar bulur yollar içinde
Bir Leyla'ya Mecnun eyler özünü
Savrulur kum gibi çöller içinde
Hü dost diye çalar aşğın sazı
Zemheri içinde gösterir yazı
Bir bülbüle benzir aşkın avazı
Yar ile söyleşir güller içinde
Herkese görünmez dostun cemali
Bilmeyene yükttür aşkın vebali
Dağları dolaşan ırmak misali
Aşk ile cem olur göller içinde
Aşık olan hakka dönmez yüzünü
Gönül kabesinde paklar özünü
Dostun kelimıyla söyler sözünü
Er olan söylenir diller içinde
Ali Haydar Tİ Mİ Sİ - Müzisyen

Ata Sözleri

Akıl yığit kiş iye sermayedir
Bir musibet bin nasihatten iyidir
Doğruluk dost kapısı, eğrilik yüz karası
El atına binen köy ortasında geri iner
Evini tavuk eş iyor, çalımlı dağdan aş iyor
Gevş ek tükrük sakala yapış ır
Güzellik ondur, dokuzu dondur
Harmana giren porsuk dirgene katlanır
Huylu huyundan vaz geçmez,
ya öle, ya gebere
İ yi söz , gönül yaylası
Kırk gün kar yağar, bir gün av olur
Yağmur yağdı yarıklar kapandı

Bilmeceler

Bir bacım var saç ı sarı (SOĞAN)
Derede gümüş bardak
Tepede yaş il ördek (SU-OT)
Bir acayip nesne gördüm
Dokunursan fırlanır,
Yüzü simdir iç i billur,
Nısf ı dahi zarlanır,
Canlı olsun cansız olsun,
İ sterisen canlanır (YUMURTA)
Burdan attım hızınan,
Oniki yıldızınan,
Sarıs ı soğan gibi,
Atmaca doğ an gibi (YILDIRIM)

Divriği Folkloründen Örnekler-İ hsan ÇALAPVERDİ

Ş i R - Okurlardan gelenler

Yukarı dere de asbap yuyular
Yarın üstünü nereye koyuy lar
Sevmediim yerde seviyi deyiler
Sevemde kurtulam elin dilinden

Boğ azına altınlar gerdanlık taksam
Çeş me olsam hep kapında aksam
Hergün doya doya yüzüne baksam
Ver elinide tezden kaç ıp gidelim

Pullu yazma bağ lamış baş ında
Sevdiğ im kız onbeş onaltı yaş ında
Hevesim kald ı karagözü kara kaş ında
Kimse duymadan kaç ıp gidelim

Allah öz eliyle yaratmış
Sanki diline şeker bal katmış
Uzanmış yatağına yatmış
Boyu bosu saç ıda ne güzel

Bir firkat geldi durdum ağladım
Yarın beliklerini tuttum bağladım
Yusuf ŞİMŞEK ciğerimi dağladım
İnsafa gel artık tüketme beni

Yusuf Şİ MŞEK - ANKARA
(19 yaş ında iken yazdığı bir şiir)

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1)THM Karadenizli Müzisyen(Erkek) 2)Anamlı işaret-Toz, koku, çeşitli kimyasallara karşı ani aşırı duyarlılık tepkisi 3)Haksız kazanç, gelir kapısı - Kişin yağar 4) En kısa zaman - Parola, kısa belirti-THM Sanatçısı Günaydın(Bayan) 5) Açıkça, ortada olan - Kırmızı 6) Suriye'nin Başkenti - Tantal'ın imi- Asyada bir devlet 7) Yafra,marka- Bir nota 8) Sıcak, ateş -Kibar, zarif 9) Cerehat - Hikaye 10) Ceylan derisi - Mürekkep balığı 11)Tennis aracı - İturlı bir bitki

Yukarıdan Aşağıya 1) Şanlıurfa'nın bir ilçesi 2) Halk şiiri-Hafif müzik sanatçısı Funda 3) Bir kıta 4) Canı 5) Divriği Çamşıhlı Halk Ozanı Aşık - Kısaca Kamu Emekçileri 6) Neşeli bir çalgı - Şarkıda tekrar 7) İtibar, güven-THM Sanatçısı Parlak(Erkek) 8) Kısaca Ordonat Jandarma - Emniyet,güven 9) Tokat'ın bir ilçesi - Mektup 10) Büyük deniz, okyanus - Bir meyve 11) Asya'da bir devlet - Afrikada bir nehir-Bir nota

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) İlkay Akkaya 2) Türkan - Alay 3) İle -Kırmızı 4) Nemrut -Aşı 5)Aba - Anı 6) Er- Kir 7) Irgat- Aa-Za 8) Gürcistan 9) Rant - Ra-Ait 10) Az- Atatürk 11) Alan - Ne
Yukarıdan Aşağıya1) İtina -Ray 2) Lüleburgaz 3) Krema - Gün 4) Ak -Kartal 5) Yakut -Tc-Ta 6) Anıt- İran 7) Arasat 8) Kaman-At-Ün 9) Alışık-Aare 10) Yazı-İznik 11) Ayı- Ara

Samenik

balbayrak@istanbulbarosu.org

B. Sadık Albayrak**Suçumuz İnsan Olmak***

Büyük yazarlar, yapıtlarıyla yeni kavramlar getirirler. Her gün gördüğümüz, yaşadığımız bir gerçeği yoğunlaştırıp öyle bir yazarlar ki, onda, yaşamı açıklayan bir anahtar ortaya koyarlar. Kitaplardan çıkan bu kavramlar, imgeler ve tipler yaşamı geliştirmek ve değiştirmek için mücadele içinde ortak düşünümüzün yapıtaşlarını oluştururlar. Kapitalizmin bütün insanı birikimi öğüttüğü, paranın çimentosuna indirip katlaştırdığı sürecin her sarsıntısında yazarın kitap adı açıklayıcı bir kavramdır: “Önce Ekmekler Bozuldu”. Çok geçmeden arkasından her şey... Hopa'da yaşamı çamura bulayıp bir anda boğan sel gibi, insanlık tarihi açısından anlık diyebileceğimiz elli altmış yıl içinde insanlığımızı metamorfoza uğratan bir kapitalizm salgını bizi bu hale getirmiştir. O kadar kısadır. “Padişahım çok yaşa!”nın kulluk bukağısından kurtulup özgürleşerek insan olmanın, toplumsal bir yaşam içinde, dayanışma ahlakını geliştirerek, hastalıkların kaynaklarını kurutarak, yoksulluğun nedenlerini ortadan kaldırarak, adının bile çok şey vadettiği bir cumhuriyet olmanın tarihi, daha başlamadan bozulmaya uğramıştır. Bu bozulma içinde, insanlaşma sürecindekileri padişah istibdadını kat kat aşan baskılar karşılamıştır. Boşuna “ücretli kölelik düzeni” denmemiştir. Bu düzen gereğini yapacaktır. İnsan da bu düzene karşı savaşımını yapacaktır. Yalnızca soluk alıp veren bir iş makinesine indirgenmesine, umutlarının, aşklarının, çocuklarının çarçur edilmesine karşı direnecektir. Oktay Akbal, bu sürecin tam açıklayıcısı bir kavramı kitabına ad yapmıştır: “Suçumuz İnsan Olmak”.

Bir romanın adı olmaktan çıkıp yaşadığımız tarihin temel kavramına dönüşmüştür. Çünkü yaşadığımız tarih, artı değer sömürüsünün temel olduğu bu kapitalist düzende insan olmayı suç haline getirmiştir. İnsan olmanın bütün belirtileri, bu düzenin çimentosu içinde kalıplara dökülmüş, paketlenmiş, alınıp satılır mallara dönüştürülmüştür. Bu kalıpların dışında yaşamak değil, bunu düşünmek bile suçtur. Oktay Akbal, küçük bir romanda kapitalizmin felsefesini ya da hukuk felsefesini açığa çıkarmıştır: Suçumuz insan olmak!

Kapitalizmin bu hukuk felsefesinin, yaşamda en yalın, en çıplak biçimiyle ortaya çıkması, apaçık olması insana yakışan bir isyan içindedir. 2013 Haziran Ayaklanmasında, insanlığını korumak için birleşenlerin, meydana çıkanların üzerine günlerce zehirli gazlar, plastik kurşunlar atılmıştır ve deniz güzlüğüyle, işçi baretiyle, gaz maskesiyle bunlardan korunmak bile savcı iddianamelerinde suç ilan edilmiştir. Ağaçların kesilmesine, meydanların beton çarşılarla işgal edilmesine, insanlıktan nasibini almamış birinin diktatörlüğüne karşı çıkmak suç olmuştur. Yaşamı kurutanlara, bozanlara, çirkinleştirenlere insan davranışları sergileyerek isyan edenlere karşı düzenin saldırısının en iyi açıklamalarından birini Oktay Akbal'ın bu saptaması vermiştir: Suçumuz insan olmak!

Oktay Akbal'ın yazarlığı, “Önce Ekmekler Bozuldu” ile başlayan bu sürecin, “Suçumuz İnsan Olmak”ta gelip dayandığı acımasız sonucu, yaşamın bin bir ayrıtısı ve zenginliği içinde ortaya koyar. O edebiyata insan açısından ve insanın gelişmesi, insana yakışır koşullar içinde yaşaması mücadelesi ufkundan bakan yazarlarımızdan biridir. Gerçekçidir.

Ekmeğin bozulmasıyla başlayan yıkım sürecinden edebiyatımız, gerçekçi edebiyatımız da payına düşeni almıştır. Son temsilcilerini de birer birer yitirdiğimiz gerçekçi edebiyatımız, bugünün edebiyat bile diyemeyeceğimiz sistem yazı pazarında aynı konumdadır: “Suçumuz insanı yazmak!”

Emperyalist kapitalizmin insanlığı yok edecek bir soruna dönüştüğü, dünyamızı kuşatan her sorun ve acının kaynağı olduğu bu kadar bilimsel bir doğru haline gelmişken, ondan kurtulmak için verilen savaşım neden bu kadar cılızdır? Yaşadığımız günlerde Irak'ta, Suriye'de, ülkemizde insanlar katledilirken bunu durduracak örgütlenmemiz neden sonuç alıcı değildir? Yüz yılların en sıcak yazında bunılırken, dünyanın yaşam dengesini ortadan kaldıracak iklim çöküntüsü eşikteyken, bilim insanlarının bütün araştırmaları aynı suçluyu, kapitalist kâr düzenini gösterirken milyarlarca insan neden bunu önleyecek bir ortaklık geliştiremiyor? Bütün bunlar, bizleri yıkıma uğratmaya devam ediyor, çünkü bunları durduracak ölçüde insan olamadık. İnsanlığın hukuk felsefesinden bakarsak, suçumuz insan olamamak!

Önce ekmekler bozuldu, ardından her şey... Gerçekçi ve insani edebiyat...Toplumcu ve devrimci felsefe, Plehanov'un “militan materyalizm” derken vurguladığı felsefi mücadele...Aydınlanmanın getirdiği akla ve insana güven...Devrimin umut ve öfkesi... Milim milim bozularak bizi kafasız, elsiz ayaksız bıraktı...

Materyalist bir felsefenin, hukuk felsefesinin, ahlak felsefesinin gerekliliğini de unutturdu bize sistem. Diyalektik felsefenin yerine aydınlanma ve akıl düşmanı, insanı yıkıma uğratan, özne ve iktidarı çokluk haline getiren, lafbesi, labirentli pek çok felsefe icat etti. Üniversite kürsülerinde maaşlı yüzlerce Prof. Dr.'u ve tablet taşıyıcısı binlerce asistanıyla insanı eğitimle geliştirmenin, toplumu planlamayla düzenlemenin ne kadar korkunç bir düşünce olduğunu neredeyse hepimize kabul ettirdiler. En ideal olanı, kim kime dumduma felsefesini her türlü retorikle yıllardır yazıp çiziyorlar.

Süt yerine süttozuyla, süt mısır yerine GDO'lu mısırla besledikleri gibi, felsefe ve edebiyat yerine de buna benzer taklitleriyle düşünsel potansiyelimizi işgal ettiler. İnsanlığı suça dönüştüren emperyalist kapitalizmi tespit ve teşhis etmemizi önlemek için... Her yere duvar örüp üstüne renkli doğa manzaraları çizer gibi, edebiyat ve felsefeyi yıkıp retorikle bizi aldatmaya çalışıyorlar. Oktay Akbal, kapitalizmin insanı yoksullaştırmasına karşına direnen yazarlarımızdan biriydi. Onu da 28 Ağustos 2015'te tozların evine yolcu ettik. Sömürüyü güzelleştiren edebiyat ve felsefenin retoriklerini parça parça ederek temel gerçeği görmemizi sağlayan gerçekçi bir yazarımızdı. Soframızdaki ekmele emperyalist savaş arasındaki ilişkiyi göstermişti ve bu düzenin hukuk felsefesinin temel ilkesini kitabının adına yazmıştı. Suçumuz insan olmak!

Eğer hâlâ insanlar savaşlarda boğazlanıyorsa, kamyon kasalarında istiflenerek yeryüzünün başka bir parçasında yaşamaya diye onlarcası ölüme götürülüyorsa, kullaştırılmaya en küçük isyan hapishane ve mahkemeye çıkıyorsa, yaşamı zulüm haline çeviren bir düzene katlanmaya devam ediyorsak suç bizde. Suçumuz insan olamamak!

TARİHİN UTANÇ SAYFASI 6-7 Eylül 1955

Osmanlıdan geriye kalan son toprak parçası Anadolu,yinede etnik yapılardan bir çok halklara ev sahipliği yapıyordu.Kimdi bunlar..? Başta Türkler olmak üzere Kürtler,Ermeniler,Rumlar ve daha bir dizi azınlığın öz be öz yurtlarıydı. Lakin 19 yüzyılın başında başlayan ulus olma hevesleri yüzünden sistemli bir şekilde yok ve terk edilmeye yönelik şiddete maruz kalan gayrimüslimler, 6-7 Eylül 1955'e gelindiğinde ise hepten terk edilmeye zorlandılar.Ve sayıları bir dönem 100.000' lerle ifade edilen ve kökleri bu topraklarda olan yurttaşlarından ise, bu gün geriye kala kala sadece 2000 sayısıyla ifade edilir oldular... O gün 20-30 bin tirajlı olan İstanbul Ekspres gazetesi, Selanik de Atatürk'ün doğmuş olduğu eve Rumlar tarafından bomba konduğu manşet haberiyle çıkar...Zaten gayrimüslimler'e karşı yıllardır yürütülen bu nefret politikası,bu haberle birlikte özellikle İstanbul başta olmak üzere bir çok yerde onlara karşı zalimce bir talan ve linçine dönüşür...Ülkenin bir çok yerinden kamyonlarla özellikle bu iş için getirilen güruhlar,talan ve yağmanın yanında öldürmekte dahil Rum kadınlarına tecavüze yeltenmeyi bile kendilerine iş edinirler...

Her taraf yakılır yıkılır...Bu katliam ve yağmalar sona erdiğinde ise,ortaya korkunç boyutlarda bir manzara çıkar...Hele hele İstanbul'da'ki yağmadan kalan 'ganimetlerin...!' boyutları o kadar büyüktür'ki, taa 1200 km. uzaklıkta'ki bizim memleketi kadar taşıyanlar olmuştur...Bu arada 4214 ev,1004 iş yeri,26 okul,73 kilise,bir sinagog ve 2 manastır yakılıp yıkılmıştır.* On kişiyi aşkın ölü ve yüzlerce yaralı vardır...Ve bu badereden bir biçimiyle kurtulan kimi Rumlar ise, o gün evlerinin pencerelerine Türk bayrakları asarak zar zor canlarını kurtarırlar...Adalarda yaşayan tüm zamanların en iyi efsane futbolcusu Fener bahçeli Lefter bile,birilerinin yardımı ile bu güruhun hışmından zor kurtulur.400'ü aşkın gayrimüslüm kadın ve kız ise,saldırı ve tecavüz vakasıyla karşı karşıya kalır...Bir çok papaza da bu güruhlar tarafından, zorla sünnnet ettirilme korkusunu yaşatılır.Dolayısıyla bizzat kendi yurttaşları olan insanlar

uygulanan bu barbarlık,Türkiye tarihine bir kez daha kara bir leke olarak eklenmiş olur. Tüm bu olup bitenler yaşanırken her nedense devletin kolluk kuvvetleri,Maraşlarda,Çoruml arda,Sivaslarda olduğu gibi hep çaresiz kalır... Yüz yılın başlarında olduğu gibi o günde,evlerini ve dükkanlarına kilit vurup büyük bir göç dalgasıyla bu ülkeyi terk edenler,geriye önemli oranda servet de bırakmış olurlar...Ve bu servetin yeni sahipleri ise, bu hak gaspından oldukça karlı çıkarlar...Uygulanan bu devlet planının bir parçası olma görevlerini başarıyla yerine getiren yağmacılarda,paylarına

düşeni fazlasıyla alırlar.Lakin bir müddet sonra kolluk kuvvetleri göstermelik de olsa,bu yağmacıların bir kısmına çullanma marifetini gösterir.Örneğin başka şehirlerden gelen yağmacılardan Sivas dan 145,Trabzon dan 117,Kastamonu dan 116,Erzincan dan 111 kişi tespit edilir..Kocaeli ve İzmit çevresinden gelenler üzerlerindeki ganimetlerle birlikte Haydarpasha garında yakalanırlar... O gün bu barbarlığın yaşandığı dönemde, bu gün ki sağ cenahın o çok çok övdükleri DP partisi,yani Adnan Menderes iktidarı vardır. Bu yaşananlara bir sorumlu aranacak ise,o siyasi erkin aklına hemen her dönem olduğu gibi sol ve sosyalistler gelir...Bunlardan başta Aziz Nesin olmak üzere, aralarında Nihat Sargın,Kemal Tahir, Asım Bezinci,Hasan İzzettin Dinamo,Can Boratav,Hulusi Dostanın'da bulunduğu daha bir dizi yazar ve çizer yurtsever aydınlar tutuklanır.Sirkecideki Sanasaryan handa

toplananlar,sonrasında Harbiye de hücreye atılarak aylarca bekletirler.Sıkı yönetim komutanının emri ise şöyledir; “Solcular 6-7 Eylül suçlusu olarak salkım salkım asılacaklar...” Bu olaylarla en küçük bir ilişkileri olmamasına rağmen,aslında o gün adeta bir solcu avına çıkanlar,bu yaşananların başından itibaren çok ince hesaplanmış bir kurgu olduğunu elbette çok iyi biliyorlardı.Lakin o muktedirlerin anti-komünistlikle biçimlenmiş zihniyet dünyaları,yaşananlar üzerinden o insanları itibarsızlaştırmayı kısa yoldan kendilerini aklayacaklarını

İSMAİL ASIL

78is@windowslive.com

1996 yılları arasında MGK genel sekreterliği yapan Sabri Yirmibeşoğlu bir gazeteciye vermiş olduğu mülakatta “6-7 Eylül de bir özel harp işidir...muhteşem bir örgütlenmeydi...Amacına da büyük bir oranda ulaşıldı...” demiştir...O talan ve katliamlara payanda olan “Kıbrıs Türktür” cemiyeti başkanı Hikmet Bil ve arkadaşları ise, cezaevinden “Ya bizi serbest bırakırlar...Yada biz bazı şeyleri ifşa ederiz” diyerek dışarıya haber gönderirler.

Gerçekte ise o gün Selanik de Atatürk'ün evinin bahçesine atılan küçük çaplı bir patlayıcı, binanın sadece iki camını kırar.DP ye ve dönemin milli istibaratına yakın ilişkide olan Ekspres gazetesi,bu haber üzerine baskı üzerine baskı yapar.Daha bu hadise olmadan önce ne hikmetse,hayli kağıt stogu yaptığı söylenir.Ve nihayetinde o gün de tirajının üstünde bir baskıyla işaret fişegini göndermiş olur...Oysaki Yunan polisi bu saldırganı anında yakalar.Batı Trakyalı bir Türk genci olan o insan ,bir üniversite öğrencisidir...Adı da Oktay Engindir...İlk duruşmadan sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılır.Lakin daha o gece bırakılır bırakılmaz Türkiye'ye iltica eder...Sonrasında nemi olur...? O bombayı atan Oktay Engine Allah yürü kulum der...Ve zamanla bir mil mensubu olarak yükselmeye başlar...Taa'ki Nevşehir'e vali olana kadar...Yani anlıyacağınız tipik bir Türkiye klasiği...

Son sözleri de aslında tarihsel süreçlerde yaşananların ne anlama geldiğinin bir özeti gibi sözlerle bitirelim..İki dönemdir milli savunma bakanı görevini sürdüren Vecdi Gönül yakın dönemlerde şöyle bir söz eder; “Eğer Rumlar devam etseydi ve Türkiye'nin bir çok yerinde Ermeniler devam etseydi,bu gün acaba aynı milli devletimiz olabilirdi...” Gayet açık olan bu söze eklenecek daha fazla laf varmı bilmiyorum...

*Bu rakamlar dolaylı olarak resmi kurumlarında içinde olduğu, o dönem basına yansıyan ve maruz kalanların vermiş oldukları rakamlardır.

ACI KAYIBIMIZ

Her insanın örnek aldığı gönül adamı, çalışkan, dürüst ve özverili insan

Ahmet Şat'ı

kaybettik.

Nur içinde yatsın, toprağı incitmesin

DİVRİĞİ HACİBEKTAŞ DERNEĞİ**ANMA**

Yokluğun her geçengün bizleri daha derinden yaralıyor. Hasretle, özlemle ve saygıyla anıyoruz.

SENEM DÖNER

17Aralık 2011

Nur içinde yatsın, toprağı incitmesin

Necdet DÖNER (OĞLU)

Cumhuriyet Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Erdal Eser ile Divriği tarihi üzerine konuştu

Temel köprü üzerinde

Divriği'yi ve Divriği tarihini yakından tanıyor sunuz? Sizin ağzınızdan dinlilik isteriz; tarihsel bakımdan Divriği nasıl bir yer? Divriği, birbirinden farklı kültür evrelerini içinde barındıran, dikkat çekici bir yerleşmedir. Günümüz hali ile bir Ortaçağ kenti görünümünde olmakla birlikte, hem öncesine hem de daha sonrasına taşan bir geçmiş olduğu, ayakta görülebilen ve halen toprak altında olduğunu tahmin ettiğimiz eserleri nedeni ile anlaşılmaktadır. Konumu ve sahip olduğu yeraltı zenginlikleri nedeni ile sadece Anadolu'nun değil, Yakındoğu kültür çevresinin de dikkatini çektiği görülmektedir. Nerede ise 16. Yüzyıla kadar süren Mısır Memluklu ilgisi buna canlı bir örnektir. Mengüceklerin Divriği kolu nedeni ile ilgileri üstünde toplayan Divriği, yakın bölge tarihinin anlaşılabilmesi için de önemli bir yerleşmedir. Bugün alanını tam olarak algılayamıyor olmamıza rağmen, dört yönle trafik ilişkisine sahip bir sınır yerleşmesi karakteri yavaş yavaş belirginleşmektedir. Bilinenlere ek olarak şunu belirtmek isterim ki, bazı veriler nedeni ile bölgenin önce büyük bir dini merkez ve sonra ise önemli bir ekonomik merkez olduğunu değerlendireyordum. Geçiş bölgelerinin genel karakteri olarak karşımıza çıkan, kültürel renkliliğin altının da çizilmesinde fayda var. Etkileri çok uzun bir süre ve geniş bir çevrede hissedilen Pavlikanların da bu topraklarda ortaya çıkması, bu renkli ve hareketli ortamın sonucudur.

Peki Divriğililer bunun farkında mı? Divriğililer bundan sonra ne yapmalı? Önerileriniz var mı? Sizlerin de yakından tanıdığı gibi, Divriği halkının eğitim seviyesi genel ortalamanın üzerindedir. Geçmişte gerçekleşen kayıpları bugün dile getirmekten çekinmiyorlar. Bu iyiye gidişle birlikte, değerlerini umursamayan, yitirilmiş büyük bir topluluk olduğunu da belirtmem gerekir. Burada sorun birazda, bu değerlerden nasıl yararlanılacağına bilinmemesinden kaynaklanıyor. Sanırım, kültürel ve tarihsel zenginliğin katma değere dönüştürülebileceğinin gösterilmesine ihtiyaç söz konusu. Hem yerli hem de yabancı turist, artık herkesin bildiği ve gittiği yerlerden farklı yerleri görme arzusunda. Divriği, Ulu Camisi ile marka olmaya çalışmakta ancak bunun yeterli olmadığı görülmektedir. İşin içerisine, tüm doğal, kültürel ve tarihi zenginliğinin de eklenmesinde fayda var. Sadece yaz mevsimi için değil kış mevsiminde de misafir çekmenin yollarının aranmasını öneriyorum. Pansiyonculuk kültürünün geliştirilmesi, gelen yerli ve yabancı turistin mutlaka konaklamasının sağlanmasında yarar bulunmaktadır. Sivil Toplum Kuruluşlarının bu konuda önemli rolleri bulunuyor kanısındayım. Divriği Çalışma Grubu'nun çabalarını burada anmak isterim. Kaygılarının, genele yayılması ve projelerinde herkes tarafından

desteklenmelerinde gelecek adına büyük fayda bulunmaktadır.

Divriği Kalesi'nde arkeolojik kazı yapıyorsunuz? Bulgularınızı bizimle paylaşmışınız? Divriği Kalesi'nin tarihsel eveliyatı nedir? Kazılardaki bulgulardan bahsedermisiniz? Bir de bu bulguları nerede muhafaza ediyorsunuz?

2007 yılından beri sistemli ve düzenli olarak yürütülen arkeolojik çalışmalar, günümüzde; Cumhuriyet, Gazi ve Karabük üniversitesi öğrencileri ve Divriğili gençlerin katılımı ile sürdürülmektedir. Son iki yıldır, biraz da restorasyona yardımcı olabilmesi amacı ile ağırlıklı olarak, dış sur içindeki bölümde çalışılmaktadır. Güneyde, Sultan Kapısı olarak tanımlanan giriş, büyük ölçüde açılmış ve koridor yapısı kısmen anlaşılmıştır. Bu bölümde gelen duvar kalıntıları önümüzdeki günlerde onarılarak sağlanacaktır. İkinci çalışma alanı ise, kuzeyde yer alan mağara bölgesidir. Bu alanda yapılan

artmaktır. Sponsor konusunda görüşmelerimiz olmakla birlikte, bu konuda henüz mesafe alamadık. Bu konuda her türlü öneri ve fikre açık olduğumuzu sizin vasitanızla duyurmak isterim.

Kültür Bakanlığı Divriği Kalesi'nin restorasyon projesini kabul etti. Siz restorasyon projesini yakından takip edenlerdensiniz. Kısa bir süre önce de Divriği Kalesi restorasyonu başladı. Bu süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Malumunuz, tarihi eserlerin onarımı konusu, ülkemizde kanayan bir yara durumunda. Geçmişte Divriği'nin de bu konudan nasibini aldığını hepimiz örnekleri ile biliyoruz. Kale sur onarım projesinin tarafları, bu konuya oldukça ciddi bir şekilde eğilmektedir. Proje, uygulama öncesi, ilgili birimler tarafından incelenmiş ve kazı başkanlığının değerlendirmesi de alınmıştır. Olumsuz görüş ve değerlendirme içeren bir iki deneme de zaten dikkate alınmamıştır. Onarım ekibi, yaklaşık bir aydır, güney sur iç

karmaşık bir safahatı olduğunu sizler de yakından biliyorsunuz. Konu ile ilgilim, yapının hemen yakınında yer alan Mezbahane Köprüsü'nün Arkeolojik Sit Alanı içerisinde olması nedeniyledir. Sivas Koruma Bölge Kurulunun görevlendirmesi üzerine, adı geçen köprü ve etrafı temizlenmiş, görülebilir hale getirilmiştir. İlçede ve yakın çevrede yer alan köprü örnekleri ile karşılaştırılarak değerlendirilmiş ve Divriği'nin kentleşme süreci de dikkate alınarak bir tarihlendirme önerisinde bulunulmuştur. Bugün az sayıda örneği kalan ve Divriği'ye özgü bir karakter taşıyan eserin onarılarak korunması gelecek açısından faydalı olacaktır. İlgili taraflar da bu konuda zaten aynı görüşü paylaşmaktadırlar. Murdar İrmak vadisi, mutlaka korunması gereken bir alandır. Kaldı ki, mevcut sit kararları da bu yöndedir. Bu alanda gelişecek yapılaşma konusunda, ilgili tarafların hassas olmaları yine Divriği'ye düzgün hizmet edebilmek içindir. Kanımca, konu, adı ve amacı ne olursa olsun bir

çalışmalar, tarihsel süreç içerisinde kale alanında gerçekleşen değişikliklerin algılanması adına önem taşımaktadır. Kaya mimari detaylar ile ek duvarlar yine koruma altına alınacaktır. Sur dışı bölümde, restorasyon açısından önemli olan iki nokta nedeni ile temizlik ve kazı yapılmaktadır. Dış sura ait daha önce varlığı bilinmeyen bazı mimari detaylar söz konusudur ki, bayram öncesinde bu konu da anlaşılmış olacak diye umuyorum. Kazı esnasında ele geçirilen taşınabilir buluntular; temizlenip, belgelenip gerekirse onarıldıktan sonra Sivas Müzesi'ne teslim edilmektedir. Çalışmalarımız, Bakanlık Temsilcisi'nin kontrolünde sürdürülmektedir. Bu sezon sonunda, Sivas Müzesi'nde, daimi bir Divriği Kalesi Kazı buluntuları teşhiri yapılmaya başlanacak olması, bizleri mutlu eden bir gelişmedir.

Kazı hocası olarak sorunlarınız, sıkıntılarınız var mı? Veyahut yetkililerden talepleriniz var mı? Arkeolojik kazılar açısından en önemli sorun kazı evi ve bütçedir. Kazı evi sorununuz 2013 yılında çözülmüştür. Kalabalık bir ekibin kalabilmesi için gerekli değişiklikler, tarafımızdan yavaş yavaş yapılmaktadır. Bu konuda destekçimiz olan, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Sivas Valiliği ve bağlı çalışanlarına bir kez daha teşekkürlerimi sunarım. Bütçe konusuna gelince, Divriği Kalesine ayrılan bütçe her yıl düzenli olarak

bölümde çalışmalarını sürdürmektedirler. Kişisel olarak izlediğim gibi, iki ekip üyemiz sürekli onlarla birlikte çalışmaktadırlar. Onarım ekibi, tarihi yapı onarımı konusunda çok tecrübeli olup, iyi örneklerle imza atmış kişilerdir. Hem yöneticileri hem de ustaları, Divriği Kalesi açısından büyük bir kazançtır. Onarımı sonrası, Divriği Kalesi dikkat çekici bir silüete sahip olacaktır. Onarım ve çevre düzenlemesi sonrasında, önemli bir ziyaret noktası haline almaya adaydır.

Divriği Belediyesi beş veya altı yıl önce Divriği Cemevi adı altında bir inşaat başlattı. Bu inşaat çeşitli gerekçelerle yapılamadı. İnşaat temelinin hemen yanında tarihi bir köprü kalıntısından söz ediliyor. Sivas koruma Kurulu bu konuyla ilgili sizden bir rapor istediğini, sizin de konuya dair rapor hazırladığınızı biliyoruz. Sivas Koruma Kurulu sizin hazırladığınız raporu gerekçe göstererek, Divriği Cemevi projesini reddetti. Hazırladığınız raporu ve Sivas koruma Kurulu'nun projeyi reddetme konusunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Adı geçen yere Cemevi yapılamaz mı? Akıldla yanlış kalmasını önlemek için hemen belirtmek isterim, hazırlamış olduğum raporla ret doğru değildir. Proje yeni bir safhaya girmiştir demek daha doğru olacaktır. Cem Evi inşaatının, uzun ve

yapı inşaatı değildir. Yapılan inşaat için kaybedileceklerin değerlendirilmesidir. İlgili raporda belirttiğim sonuç görüşümle bu sorunuza sonlandırayım; Murdar İrmak hattının daha fazla bozulmadan korunmaya alınmasında fayda vardır. İlgili alan, uzun yıllar boyunca atılan moloz ve çöple yaklaşık 8-10 m kalınlığında dolguya sahiptir. Alanın rehabilite edilmesi Divriği açısından önemlidir ve bu amaçla, kontrollü olarak, -sadece- Sosyo-Kültürel yapılaşmaya uygundur.

Son olarak ilave eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Son olarak şunları belirtmek istiyorum: Ulu Camii-Kale restorasyon ve çevre düzenleme projeleri ile Divriği'nin çehresi ciddi anlamda değişmek üzeredir. Bu gelişmenin geri kalan bölümlerde de sürmesi dileğimdir. Divriği, hem merkezinde hem de çevresinde barındırdığı değerlerle önemli ve dikkat çekici bir merkez olmaya adaydır. Bütün tarafların bu davaya gönül verip inanması önemlidir. Kazı nedeni ile oluşan molozu sur dışına çıkarma zorunluluğu, döküntü nedeni ile kötü bir görüntü yaratmaktadır. Bunların hepsinin tarafımızdan alınacağını ve temizleneceğinin bilinmesini isterim. Alanın ve işin büyüklüğü, biraz zaman ve sabır gerektirmektedir. Başından beri, Divriği Gazetesi olarak çalışmalarımıza gösterdiğiniz ilgi için sizlere çok teşekkür ederim.

Yerelden

Hatice Eroğlu Akdoğan

haticetilamiz@yahoo.com

Bu Diyardan Ruhi Su Geçti

Türkülerimizin eşsiz sesi ve çağdaş yorumcusu Ruhi Su'yu kaybedeli 31 yıl oldu. Daha bundan birkaç yıl önce yani 2012'de onun 100. yaşı kutlamıştı. Aramızda olmayıp da geride bıraktıklarıyla hayata anlam katmaya devam eden kaç insan vardır ki? En azından Ruhi Su'nun bunu fazlasıyla hak eden bir kimliği olduğuna inancımız tamdır. Haklıdan, emeğin kavgasından yana saf tutmak denildiğinde Ruhi Su, çok değerli sanatçılarımız gibi mücadelemizde ve bilincimizde her zaman bizimledir, bizdendir. Onu her yaşında, her ölüm yıldönümünde ne denli yüceltsek, onurlu kişiliği önünde ne denli saygıya dursak azdır. Çünkü o, ülkemiz devrimcilerinin direnişçi kimlikleri karşısında da diz çöküp saygısının sunmuş büyük bir sanatçıdır. Usta sanatçı 1912 yılında acıların, savaşın ve sürgünün tam orta yeri Van'da başlayan hayatının ilk yıllarında annesiz ve babasız kalarak, yaşamının ağır bedelini daha baştan ödemeye başladı. Kimsesiz ve yoksul ağır yaşam koşulları içinde Ruhi Su doğuştan sahip olduğu basbariton sesine, incelikli müzik yeteneğine sarılarak sevdiği, bildiği işin ustası olmayı da dirençle başardı. Sanatçı kimliği, siyasal duruşu Ruhi Su'yu her zaman faşizmin hedef tahtasına oturttu. Son olarak hastalığı nedeniyle tedavi olmaya yurtdışına gitmesi gerektiği halde 12 Eylül düzeni bunu engelledi. Henüz 73 yaşında; sanatının, türkülerini demlendirip çoğaltmanın, türkülerimizi gün geçtikçe evrensel bir boyuta yaymanın doruğunda iken 20 Eylül 1985 yılında aramızdan ayrıldı.

Ruhi Su'nun cenazesi 12 Eylül sonrası susturulan halkın değişik kesimlerini ilk olarak bir araya gelmesini sağlamıştı. Orada toplanan herkes suskun kalmalarına, yan yana gelmemelerine neyin sebep olduğunu bildiklerinden, cenazenin Şişli Camii'nden çıkışına karşı duvar oluşturmuş polis yığını karşısında hep bir ağızdan "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganını haykırmıştı. Belki de bu cuntacıların beklemediği bir şeydi. Polis barikatı yarılmış, yıllar sonra Şişli Zincirlikuyu güzergahı Ruhi Su'yu şanına layık uğurlayan halkla dolmuştu.

"Sıcaklığını yaşamışlıktan alan türküler, Ruhi Su sesiyle, yorumuyla bir yol, bir yordam oluşturmuştur."(*) Çok kimlikli, çok uygarlıklı Anadolu'nun yakılan türkülerini çağdaş bir üslupla, üretimden, emekten yana bir bakış açısıyla yorumlayıp seslendirmek ancak böylesi bir sese ve sanatçıya yakışır. Türkülerinin geniş çevreler tarafından sevilmesi, ulusal sınırlar dışında benimsenmesi ise bu yüzdendir. Yunus Emre, Pir Sultan, Köroğlu, Karacaoğlu, Dadaloğlu, Ali İzzet... Ruhi Su halkın sazi sözü olan ozanların sesini sesine katıp, sanayi kentlerinde emeğin mücadelesine köprüler kurması, halkın geçmiş kültür birikimi karşısında duyduğu sorumluluk ve gösterdiği çaba boşuna değildir.

Ruhi Su'nun "Türkü söylemek benim için bir aşk halidir" dediğini herkes bilir. Ruhi Su'yu dinlemek ise ondan öte bir aşk halidir. Ruhi Su dinleyicileri o hali bu nedenle tarif edemez. Ali Yüce, "Çağrı imzaladı Ruhi Su " şiirindeki "İki genç geldi/Ruhi Su'nun imza gününe/Biri oğlan biri kız/Gencecik iki genç ...Ruhi Su'nun önünde/Çiçekli iki dal gibi/Eğildi iki genç/Sesini öpecektik olmadı/Elini öpmeye geldik dedi/İncecik iki genç" dizelerinde geçen "Sesini öpecektik" dizesi, Ruhi Su'nun sesinin tarifsiz tadını anlatmak açısından çok anlamlıdır. Kimsesizlik, yokluk yoksulluk ve acılar içinde sesini eğiten büyüten, enstrümanını sesine eş edip yüzyıllar öncesinin çığlıklarını çağımıza erışiren, işten atılma, işkence, hapis, sürgün türlü engellemeler altındaki hayatında halktan yana tavrını ve dostluğunu elden bırakmayan Ruhi Su'nu düşün ve umudu yine emeğe dairdi: "Dünyaya gel/İnsan Başlasın/Tanrıyı Bul/Korku Başlasın/Ağalık beylik/Bir bir başlasın/Bin yıl, on bin yıl/Bunca emek ,bunca yıl/Nemrut bitirsin/Süleyman başlasın/Sen ki dünyayı cennete çevirdin/Dünyaya hükümün başlasın"

*** (Sıdka Su, Karabey Aydoğan'ın "Ruhi Su Türküleri" kitabındaki tanıtım yazısından)**

Alper & Melike Şahin Çiftine bir ömür boyu mutluluklar diliyoruz.

DIVRİĞİ GAZETESİ

İç Ses

turkan.tras@gmail.com

Türkan Altmışkara

Beş Duyarsızlığımız

Gökyüzünde hangi yıldız olduğumuza bakarken, yeryüzünde toprak olduğumuzu unutmuştuk çoktan. Dokunmadık. Bilinçli ya da bilinçsiz köreltiğimiz dokunma duyumuzu tümünden yitirdik. Bir el uzatsaydık düşene, okşasaydık saçını ağlayanın, silseydik gözyaşını kederler içinde kalanın, tutsaydık elini kimsesizin, öpseydik yanaklarından sevgiden ve umuttan uzak düşenin, omuz verseydik gücsüze. Kucaklayarak, kucaklaşarak üstesinden gelebilirdik nice yorgunlukların, solgunlukların, ölgünlüklerin.

Olmadı; yapamadık, önemli bir duyumuzu, dokunmayı yitirdik. Duymadık, hem de hiç duymadık. Aynı duranları, bedeller ödeyenleri, kuytularda ölenleri, bir başına kalanları. Ne çığlıklar duyuldu, ne de isyanlar. Öldürenler yazdı şanlı tarihini insanlığın; zalimler, biat edenler yazdı da duymadık can olanın, can sırrına erenlerin seslerini. Ne aydınları duyduk, ne de çocukları; ne zulümler içinde olanları duyduk, ne de direnenleri, mücadele edenleri. Şarkıları duymadık, şiirleri, ağıtları, ninnileri ve yaşamın sesini unuttuk duymadıklarımızla, duymak, duyumsamak istemediklerimizle birlikte. Ne kuş sesine kulak verdik, ne suya, ne rüzgara, ne de sallanan yaprakların hışırtısına. Sağırlaştı insan, lal oldu hayat ve duyarsızlaştık duymadıklarımızla; yitirdik insana dair önemli bir şey daha. Biz duymayı yitirdik. Koklamadık hiçbir bir çiçeği. O resimdeki çocuk gibi çekmedik içimize toprak kokusunu ve sevemedik bu yüzden yağmuru. Ne doğayı sevdik, ne de insanı. Ne bir ağaç gibi tek ve hür olabildik, ne de bir orman gibi kardeşcesine yaşayabildik bizim ellerde. Vuruldu ağaç kokusunu duyanlar ve kaldı geriye kan kokusunda boğulanlar... Duymamıştık, dokunmamıştık ve bir bebeği koklamamıştık. Bu yüzden sevdiklerimizin kokusu uçup da gidiverdi ömrümüzden. Duyarsızlığımızla bir duyumuzu daha yitirdik; kokuları yitirdik. Konuşmadık...Konuşamadık ana dilleri, kardeş dilleri; konuşamadıkça cümle renkleri yitirdik. Yağmurla konuşamadık, gökkuşağını yitirdik. Savaşı konuşamadık, halkları, canları yitirdik. Anlar konuşulmadı, anılarımızı yitirdik; sevgiyi konuşamadık; insanı ve umudu yitirdik.Geçmişi konuşamadık geleceği yitirdik. Sonra yitirdiklerimize üzüldük ve üzüntümüzden konuşamadık bir de... Susturulduğumuz da oldu elbet, insanlığı yitirdik... Ah ne çok yitirdik; sesler gitti, sözler gitti ve sonunda kendi dilimizi, iç sesimizi yitirdik. Görmedik. Göremedik önce güzelliği; ne gözlerine bakabildik çocukların, ne gülüşlerine... Vurdu kıyıya çocuklar; yüreğimizi yitirdik... Yumduk gözlerimizi de görmedik, göremedik sevdiklerimizi. Seyirci kaldık can'a, vicdan'a hasretlik çekenlere. Ne rengarenk hayaller gördük, ne de koskocaman düşler. Yaşamın rengini görememiştik; siyahlar içinde kaldık ve yalnızlık en büyük çaresizliğimiz oldu her gün çoğalan kalabalıklarda. Ama biz her gün biraz daha görünmez olduk, çünkü biz hiç görmedik... Dokunmadık, duymadık, koklamadık, konuşmadık, görmedik. Duyularımızı, duyumsamalarımızı, içtenliğimizi yitirdik; yitirdiklerimizin hiç birini farkına bile varmadık, bilmedik, bilmek istemedik.

Mustafa Gürsoy 1935 yılı Divriği Ovacık Köyü Doğumluyum. 18 yaşına kadar köyde hayvancılık, davarcılık yaptım. 18 yaşında Divriği Demirçelik İşletmeleri'nde işe girdim. İki yıl çalıştıktan sonra oradan ayrıldım İstanbul'a gittim. Bir yıl da İstanbul'da çalıştıktan sonra asker oldum. Askerlik bittikten sonra tekrar Divriği Demirçelik İşletmesi'nde tekrar işe girdim. 27 Mayıs 1982 de emekli oldum. İstanbul'a geldim. Esenlerde ikamet etmekteyim. Altı çocuk babasıyım. Yazın üç beş ay köyüme gidiyorum. Kışın havalar soğuduğu zaman tekrar İstanbul'a dönüyorum.

Sohbetimize Ovacık Köyü'nün tarihsel süreciyle başlayalım mı?

Ovacık Köyü'nün kuruluşu Mengüceklar dönemine dayanmaktadır. Mengücekoğulları Malazgirt Zaferi ile birlikte Erzincan ve Kemah üzerinden anadoluya yayılarak burada bir beylik kurmuşlardır. Kemah üzerinden Divriği'ye gelmişler buralarda su kenarları sulak alanları özellikle seçerek yerleşimler oluşturmuşlardır. Kimi yerlere de istila yöntemiyle yerleşmişlerdir. Ziniski'de olduğu gibi. Mengücekoğulları Beyliğini kuran Mengücek Gazi, 1118'de Kemah'ta şehit düşmüştür türbesi de orada bulunmaktadır. Mengüceklerin eserlerinden en önemlisi Divriği Ulu Camii ve Darüşifasıdır.Yapımı 1228'de başlamış 1243'de bitmiştir yapımı 15 yıl sürmüştür. Seyit Baba'da (Seyit Osman Saadetin) Ziniski'nin istilasında orada şehit düşmüştür. Türbesi Ziniski(Akmeşe) Köyü'ndedir halk tarafından ziyaret edilmektedir. Ovacık Köyü'nün kuruluşu 1150- 1200'lü yıllardır.

Biraz yakın tarihe dönelim. Ovacık Köyü kooperatifi ve köy derneğinin kuruluş sürecini anlatırsınız?

O günlerden bugünlere gelindiğinde köylülerimizin girişimleriyle 1970 yılında Tarımsal Kalkınma Kooperatifi adıyla bir kooperatif kuruldu. O kooperatif bugün faaliyettedir. Belki de Türkiye'nin en eski kooperatiflerinden birisidir. Ovacık Köyü Derneğimiz de 1964 yılında İstanbul'da kurulmuştur. Derneğimiz de hâlâ ayakta, faaliyettedir. Köy Derneği ve Kooperatif köyünüzde ne gibi yenilikler kazandırdı ? Her iki kurumun kuruluş girişimleri

Divriği Ovacık Köyü'nde muhtarlık, köy derneği ve duyarlı kişilerin özverili çalışması ve emekleriyle bir Etnoğrafya Müzesi oluşturuldu. Bu müze yılın her ayında birçok ziyaretçiyi kabul ediyor.

belli bir dayanışma ve örgütlenme isteğinin yansıması olarak ortaya çıktı. Köylülerimizin düşündüğü yeniliklerin sürekliliği ve kalıcılığı için kurumsallaşma yoluna gidildiği zaten belli. Köyümüze ne gibi yeniliklerin getirildiğine meselesine gelince; dönemin ve çağın sorunu olan plastik atık ve çöp sorunu bizim köyümüzde yok. Her hafta pazar günü İMECE usulü ile biraraya gelerek kooperatifin traktörü ile köyün biriken çöplerini toplar köy dışında belirlediğimiz Çöp Biriktirme Merkezi'ne götürerek orda imha ederiz. Bildiğim kadarıyla, Ovacık Köyü haricinde, Divriği'nin 107 köy ve 84 mezrasında böyle bir çalışma yok.

Köy Kooperatifimiz tam 45 senedir ayakta. Yaz kış, senenin her günü köylülerimize hizmet vermeye devam ediyor. Kooperatifimizin gelirleriyle köyümüzün bazı sorunlarını kolaylıkla çözebiliyoruz. Köyümüzün kanalizasyonla ilgili bir sorunu vardı 2004-2005 yılında yaptığımız bir çalışmayla kanalizasyonu köye 1500 metre uzaklıkta bir yere çekti. Burada arıtma sistemi var. Su burada artılıyor ve oradan bir dereye akıyor. Arıtma olduğu için çevreye bir koku veya pislik yayılmıyor. Arıtma bazen arızalanıyor ama muhtarlık bununla ilgilenerek kamış ekilip suyun süzdürülmesine

yardımcı olunuyor durum kontrol ediyor tekrar düzenli çalışması sağlanıyor.

Kuraklık ve su sorunu her yerde var zaten?

Köyümüzde her evde musluk suyu var. Sadece sulama suyu sıkıntısı var. Bu da genel kuraklığın etkisiyle oluyor. Yağışlar çok olursa buda olmayacak. Yollarımız iyi sayılır ama sıcak asfalt yapılsa daha iyi olur. Köyümüz 130-140 hanedir. Kışın 15 haneye kadar inen köy nüfusumuz yazın 250 haneye kadar çıkıyor. Köyümüzün ağırlıklı nüfus yoğunluğu İstanbulda yaşıyor. Bunun haricinde Ankara, Sivas, Divriği, ve biraz da avrupalı çeşitli ülkelerinde Ovacıklılar yaşamakta.

Ovacık Köyü'nde Eğitimi konuşalım biraz da?

Köyümüze İlkokul 1930 yılında yapılıyor. O tarihlerde köye telefon da geliyor. Üç sınıflı eğitim 1939 da beş sınıflı çıkıyor bu okul devam ederken 1944 yılında şuan kooperatif olarak kullanılan bina yapılıyor. Hatta diğer bina yetersiz olunca 1965 yılında yıkılıp tekrar yapılıyor. Şu an müzenin olduğu bina Milli Eğitim tarafından köye veriliyor. Durum böyle olunca bazı öğretmen arkadaşlarında öncülüğüyle kooperatif kuruluyor. Yıllar geçtikçe genç nüfus köyden büyük şehirlere gitti zamanla bu binada boş kaldı ve köylü izin

arak bu binayı müze yaptı. Kooperatifle birlikte herkez market ihtiyacını köyde karşılayabiliyor.

Divriği'de olmayan, ancak Ovacık Köyü'nde olan güzel bir Etnoğrafya Müzesi var değil mi?

Derneğimiz, muhtarlığımız ve duyarlı insanlarımızla birlikte hareket ederek böyle bir iş için ortak çalışarak köylülerimize bu durumu anlattık. Ellerindeki eski materyalleri koruyabildiklerini bu müzeye getirmeleri için birbir evleri ziyaret ederek köylülerimizle görüştük. Babadan dededen kalma çüt, bakraç, at eğeri, el taşı gibi bir çok şey a'dan z'ye kadar ellerinde ne varsa, fotoğrafa kadar. Herkes getirdi şart koştu kimden alındıysa onun adı yazılarak müzeye konuldu. Ben de köyümün tarihiyle ilgili kitap yazmaktım. Fotoğrafları bunu için toplamıştım. Dernek başkanımız bana dedi ki; "bu konuda senin birçok birikimin var, müzenin bir tarafında da fotoğraf sergisi oluşturalım" Bu fotoğrafların hazırlanması için iki yıl çalıştım ve böylece burada yaptık. Bu fotoğraf müzesini de dışarıdan, başka köylerden, kasabadan görmeye gelenler oluyor. Gelip gezenler bizi takdir ediyorlar bunları nasıl bir araya toparladınız diyerek. Yüzyıl önce ölmüş bir adamın fotoğrafını nasıl buldunuz diyorlar.

Hepimiz oradan geldik

Çamşılıhların ortak projesi olarak ortaya çıkan, maliyetinin bölge insanlarıncı karşılandığı İ MECE usulüyle yapılan okuldan binlerce kişi mezun oldu. Bugün o okul kaderine terkedilmiş, yıkılmayı bekliyor.

Gürpınar Köyü Ortaokulu. Köy Enstitüsü mantığı ile yapılan ve eğitime açılan ender okullardan birisi. Yapılışı 1970'li yıllara rastlıyor. Çamşılıhların, hatta Çamşılıh dışındaki insanların ortak emekleriyle yapıldı. Yüzlerce öğrencinin sabahın köründe saatlerce yürüyerek, bir metreyi aşan karı yararak ulaştığı sıcak karı yuva. Öğretmenlerin sürgün edildiği, ancak baştaçtığı yer Gürpınar Köyü Ortaokulu. Öğrencileriyle dostluklarını ve arkadaşlıklarını elli senedir sıcak tutan okuldan, vatanına, toprağına, insanına faydalı siyasetçi, bilim adamı, işadamı yetişti. Bugün yıkılmaya yüz tutmuş ortaokulu kurtarmak için, onarak yeniden işlevlendirmek için işadamı Muharem Yılmaz kolları sıvadı. Önümüzdeki günlerde Gürpınar Köyü Ortaokulu'ndan mezun olan kişiler okulu yıkılmaktan kurtarmak için girişimlerde bulunacaklar.

VOLBER
Spot Parke Center

Volkan-Berkan ARSLAN

MERKEZ

İkitelli Keresteciler Sitesi 6.Blok No:34 Başakşehir- İSTANBUL

DEPO

İkitelli Keresteciler Sitesi 12.Blok No: 7-9 Başakşehir- İSTANBUL

FABRİKA

Selimpaşa Merkez Mah. E-5 Yan Yol 6093 Sokak Selimpaşa - Silivri - İST.

Tel: 0212 670 07 71

GSM: 0530 876 25 29

www.volberspotparke.com

Timisi gençleri savaşa karşı

Tİ Mİ Sİ Lİ LER BULUŞTU GENÇLER BULUŞTU

Timisi Köyü Derneği ve Timisi Köyü Vakfı'nın birlikte düzenledikleri 5'ci Geleneksel Gençlik Şöleni 6 Eylül Pazar günü akşam saat 7'de Bakırköy Yunus Emre Kültür Merkezi'nde yapıldı. Salonun tamamen dolu olduğu geceye Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, yönetim kurulu üyesi Hüseyin Hoşafçı, Divriği Gazetesi Sahibi Yahya Kemal Bayar, Sevir Köyü Derneği Nihat Yıldız, Göngören CHP Gençlik Kolları üyeleri katıldı. Gecenin sunuculuğunu ise Birsen Çolak Kırıatlı yaptı. Salonun çeşitli yerlerine barış ve kardeşlik üzerine yazılmış çeşitli pankartlar dikkatlerden kaçmadı. Gençlik Şöleni'ne Divriği'li Sanatçı Tuncay Balcı da katılarak unutulmaz bir dinleti sundu. Tuncay Balcı son albümü "Emanet" te söylediği türkülerini ve geniş bir repertuarla salonda bulunanları adeta büyüledi. Bir saati aşkın bir süre sahnede kalan Tuncay Balcı çok yoğun alkışlarla sahneden ayrıldı. Tuncay Balcı, gecenin bitişinin ardından sevenlerine ve dinleyicilerine "Emanet" adlı albümünü imzaladı. 5'ci Gençlik Şöleni buluşması programının hemen hemen tamamı, Timisi Köyü Derneği Gençlik Komisyonu'nun faaliyetlerinden oluştu. Gülhan Turan Balkay'ın

Gençlik Şöleni'ne Divriği'li Sanatçı Tuncay Balcı da katılarak unutulmaz bir dinleti sundu. Tuncay Balcı son albümü "Emanet" te söylediği türkülerini ve geniş bir repertuarla salonda bulunanları adeta büyüledi. Bir saati aşkın bir süre sahnede kalan Tuncay Balcı çok yoğun alkışlarla sahneden ayrıldı. Tuncay Balcı, gecenin bitişinin ardından sevenlerine ve dinleyicilerine "Emanet" adlı albümünü imzaladı.

ve kardeşlik vurgusu öne çıktı. Timisi Köyü Derneği Başkanı Ali Balkaya, gecenin açılışında yaptığı konuşmada "daha önceki yıllarda yaptığımız gecelerde büyük salonlara sığmıyorduk. Bugün bu sayıya ulaşamıyoruz. Demek ki zaman içerisinde zayıfladık, gerektiği gibi büyüyemedik. Bunu görmemiz gerekir. Ayrıca Türkiye'nin hızla savaş ortamına sürüklenmesi hepimiz açısından kaygı verici bir süreçtir. Bu ortamın dağıtılması, barış ortamının inşa edilmesi için hepimize önemli görevler düşüyor" dedi. Balkaya konuşmasının devamında 5'ci Gençlik Şölenine katılanlara teşekkür ederek, gençlere destek olmaya devam edeceklerini söyledi. Balkaya'nın konuşmasının ardından DKD Başkanı Cafer Yıldız'a söz verildi. Cafer Yıldız yaptığı konuşmada, "Köy derneklerinin önemli faaliyetleri yaptığını biliyoruz. Bugün buradaki programı gururla ve sevgiyle izliyoruz. Böyle bir gecede bulunmaktan onur duyuyorum" dedi. Önemli bir süreçten geçiyoruz, diyen Yıldız, 7 Haziran Seçimleri'nin ardından AKP istediği bir sonuç alamayınca, şiddet ve savaş ortamına zemin hazırlıyor. Türkiye bu tuzağa düşmeyecek, barış ve kardeşlik isteyenler mutlaka galip gelecek, dedi. Cafer Yıldız konuşmasının sonunda, köy dernekleri kendi çalışmalarını

sanat yönetmenliğini yaptığı halkoyunları ekibi, Adıyaman Yöresi ve Roman Halk Dansları gösterisi sundu. Her iki gösteri salonda bulunanlar tarafından ilgiyle izlenerek yoğun alkış aldı. 5'ci

Geleneksel Gençlik Şöleni'nde Timisi Derneği Müzik Grubu sahne aldı. Mahir Kılıç'ın Bağlama, Muharrem Altun'un Divan Saz çaldığı grupta Ipek Seyhan ve Dilek Beşpınar solist olarak Pirsultan Abdal, Aşık Veysel ve Alevi Deyişleri

Repertuarı üzerine bir dinleti sundular. Müzik grubu salonda bulunanlar tarafından yoğun alkış aldı. Gecede Timisi Köyü Derneği Üyesi Mert Bekçi, usta şairlerden şiirler okudu.

SAVAŞA KARŞI BARİŞ
Bakırköy Yunus Emre Kültür Merkezi'nde yapılan, Timisi Köyü Derneği ve Timisi Köyü Vakfı'nın birlikte düzenledikleri 5'ci Geleneksel Gençlik Şöleni'nde barış

yapmalılar, buna itiraz yok, ancak üyesi olan gençleri, kadınları ve aktivistlerini Divriği Kültür Derneği'ne de yönlendirsinler. Derneğimizin çeşitli faaliyetlerinde, komisyonlarında görev alsınlar, dedi. **Haber Fotoğraf: Divriği Gazetesi**

Mehmet Kaleli

Şaraphane : Pirinçci köyü merkez bucağı ELAZIĞ - TÜRKİYE
Ofis : Meclis-i Mebusan cad. no: 14/A Fındıklı - İSTANBUL
Mobil : + 90 532 100 56 55 / + 90 542 274 74 03
 anatoliawine@gmail.com / info@mezopotamyawine.com

İsmet YURTSEVEN

Küçük Ayasofya Caddesi
Mustafapaşa Sokak No: 3
Sultanahmet - İstanbul / TURKEY

Phone : +90 212 458 48 79
Fax : +90 212 518 11 05
Mobile : +90 533 614 80 56

www.adasultanhotel.com - hoteladasultan@gmail.com

'her yerde imzamız var'

Cem Boya Paz. Tic.San.Ltd.Şti.

cemboya@superonline.com

www.cemboya.com

Tel: 0212 538 23 03-0212 649 75 00

Fax:0212 618 87 19

1965 yılında Sivas'ın Divriği ilçesi Karaman Köyü'nde doğdum, çok küçük yaşlarda okumak için tek başıma İstanbul'a geldim, fakat çalışmam gerektiği için tahsilimi yarıda bırakarak, 30 yıla yakın zamanımı tekstil sektöründe çalışarak geçirdikten sonra gıda piyasasına adım atıp başarıyı hedeflemiş bir işletmeciyim. Bizim için müşteri memnuniyeti esastır. Eğer canınız İskender yemek isterse İstanbul'un gözde semtlerinden biri olan Ataşehir'deki Tarihi Bursa İskender Kebapçısı'na bir uğrayıp Bursalı ustalarımızın elinden Bursa'dan özel getirttiğimiz et, tereyağ ve pidenin eşlik ettiği odun ateşinde pişirilen döner ile yapılan İskender ve diğer çeşitlerimizle sizleri birçok ünlünün de uğrak yeri olan mekanımızda bu lezzetleri tatmanızı tavsiye eder ve sizi ağırlamaktan onur duyarız.

DOSTLARINIZLA GİDEBİLECEĞİNİZ NEZİH BİR MEKAN

İskender Kebap
Pideli Köfte
Izgara Köfte
Tavuk Şiş
Kuzu Bonfile
Yaprak Döner
Pilavüstü Döner

Tombik
Dürüm
Serpme Patlıcanlı
Mevsim Salata
Çoban Salata
Turşu
Tatlılar

Atatürk Mahallesi
Atatürk Bulvarı No:16
(Mado Yanı)
Ataşehir / İSTANBUL
Tel.: (0216) 455 99 92

www.tarihibursakebapcisi.com

HASTALIKTA ve SAĞLIKTA, HEP YANINIZDA

SGK
SOSYAL GÜVENLİK KURUMU
ANLAŞMALIDIR

24 SAAT HALKIMIZIN HİZMETİNDEYİZ.

0216 ALO BÖLGE
441 20 20
Lütfen randevu alınız.

Bağdat Cad. No:475 Maltepe/İSTANBUL
Tel: (0216) 441 20 20 Faks: (0216) 352 02 20

www.bolgehastanesi.com

Bu Güvene, Bu Yollar Sonsuzdur

Gelişen teknolojiyi kullanarak,
profesyonel ve eğitimli personeliyle,
müşteri odaklı hizmet anlayışıyla
sektörün tercih edilen markası olmak.

Birlikte, güvenle, geleceğe

Güvenilir Ortağınız

www.kargokar.com

444 0 410